

schampier

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Jaargang 48 // #639 / 27/02/2023 // drieweekelijks tijdens het academisch jaar

Colofon

Oplage
3000 exemplaren op papier

Verschijnt driewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
Pieter Beirens
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofdredacteur Pieter Beirens	Chef Cultuur Helena Noppe
Coördinator Collin Cardon	Chef Wetenschap Hannah Boen
Chef Reclame & PR Dries van Dort	Chef Beeld Hannes Blockx
Chef Lay-out Kato Vanhaecke	Chef IT Blockx, Hannes
Eindredacteur Nathan Laroy	

Redacteuren
Anaïs "Vergeten meesters" Vanassche, Bavo "Jurassic Park" Bobelijn, Bjarni "To kill a mockingbird" Vanhoutte, Dries "Er ist wieder da" Blontrock, Dries "How to make friends and influence people" van Dort, Hannah "Plattegrond van de macht" Boen, Helena "Allemaal willen we de hemel" Noppe, Héloïse "Kafka op het strand" Vandekerckhove, Ibe "Genesis" Braeckman, Louise "The secret history" De Meyer, Nathan "Kamasoetra" Laroy, Pieter "Catch-22" Beirens, Sander "Is dit een mens?" Muylaert, Tailah "Het oerwoud is een vrouw" Baert

Medewerkers
Giuliana "The Great Gatsby" Gilbert, Henri "Papillon" Ponnet, Jef "In de ban van de ring" Timmermans, Mathias "Back in black" Meersseman, Rex "The Art of War" Verdonck

Beeld
Bavo Bobelijn, Dries van Dort, Hannes "The Canterbury Tales" Blockx, Héloïse Vandekerckhove, Ibe Braeckman, Jef Timmermans, Lieke "Een Gentse visie" Zuiderwijk, Noah "Dancing with Jesus" Dols, Rex Verdonck, Sander Muylaert, Yanne "The firebrand" De Frenne

Eindredactie
Anaïs Vanassche, Bavo Bobelijn, Collin "Beartown" Cardon, Dries Blontrock, Giuliana Gilbert, Hannah Boen, Helena Noppe, Héloïse Vandekerckhove, Ibe Braeckman, Kato "De geheime tuin" Vanhaecke, Lieke Zuiderwijk, Lotte "Vampire Academy" Tossyn, Mathias Meersseman, Nina "De hongerspelen" De Neve, Noah Dols, Pieter Beirens, Rex Verdonck Robin "The Divine Comedy" van Damme, Sander Muylaert, Silje "Ulysses" Deprez, Tailah Baert

Cover
Hannes Blockx

CHECK ONZE WEBSITE!

Moskou aan de Schelde?

DOOR PIETER BEIRENS
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Wanneer men terugdenkt aan wijlen de Sovjet-Unie, komt het beeld vaak naar boven van de machtige apparatsjiks in hun grote villa's. Zij aten kaviar en dronken champagne, terwijl het gewone volk moest overleven op aardappelen en droog brood. Misschien een weinig historisch accuraat of genuanceerd beeld, maar ik zie het vaker en vaker voor me. Telkens wanneer UGent een receptie geeft, bijvoorbeeld. Of als proffen voor elke conferentie rond de wereld vliegen. Dat terwijl de kraantjes in de homes nog enkel koud water geven en gebouwen afgesloten worden om de energiefactuur te kunnen betalen.

“
Een magnifieke
façade voor een
afgeleefd gebouw

Mocht nuance een vak zijn, had ik hier uiteraard een dikke nul gescoord. Het is ook mijn bedoeling niet om een soort parallel te trekken tussen de USSR en UGent. Alhoewel er misschien een kwinkslag of oneliner in zou kunnen zitten over de verschillen in huisvestingsgraad. Nee, wat ik hierboven beschrijf, is pure perceptie. Een beeld dat helaas hardnekkig blijft leven: de elitaire top van de universiteit die zich weinig aantrekt van democratie, duurzaamheid of gelijkheid; die slechts naar studenten luistert als dat echt moet, maar vaker dan niet boven onze hoofden de zaken afhandelt. Een top die publicatiedruk, geld en prestige boven onderwijs en menselijkheid zet. In '1 jaar na Pano' is de analogie met de problematiek rond

grensoverschrijdend gedrag rap gemaakt.

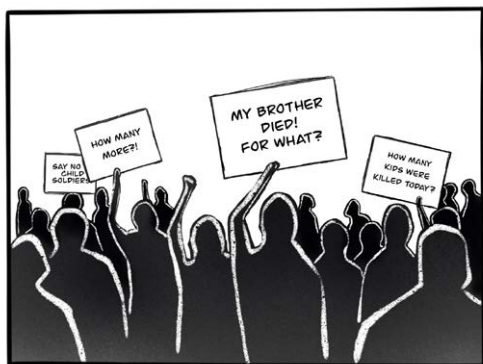
Klopt dit beeld? Dat betwijfel ik. Toch haal ik dat aloude stereotype van de elitaire prof nog eens boven, vermoedelijk tot de verzuchting van diegenen die wel hun best doen om de slechte structuren aan te pakken. Het is echter belangrijk om altijd kritisch te blijven, om te erkennen dat er nog altijd problemen omtrent gelijkheid en democratie spelen tussen de (academische)

top en de (studenten- of personeels)basis. Dat er vragen gesteld worden bij hoeveel er met het vliegtuig wordt gereisd door het academisch personeel, te midden een energiecrisis. Of de grote budgetten die men spendeert aan communicatie en slogans, die dan meer weg lijken te hebben van een magnifieke façade voor een afgeleefd gebouw. Vragen die we toevallig deze editie ook aan onze rector stelden.

Het is ondertussen een cliché geworden in mijn edito's, maar het is enkel door in een publiek debat over die zorgen te spreken, dat we het systeem kunnen verbeteren. Het alternatief is (studenten)protest en revolutie, waar we in deze editie onze wetenschapssectie aan wijden. Maar hopelijk kunnen we het houden bij studentenparticipatie en naar elkaar luisteren. Gent is tenslotte geen Moskou aan de Schelde.

Onderwijs

- Present & Dagelijkse Restkost 4.
- Best of: Overpoortcafé's 5.
- Opinie: Holheid van een UGent slogan 7.
- Interview met rector Rik Van de Walle 8.
- UGent test op beestjes 11.
- UGent: 1 jaar na Pano 12.
- Interview Militaire Kring 15.
- UGent deelt 16.
- Puzzelpagina 17.
- Monitoraten van UGent 18.

Cultuur

- Ode aan mijn beste vriend 30.
- Win verloren tijd voor jezelf 31.
- Wereldkampioen & student: Antoon Andries 32.
- Museumpas: Kunsthal Gent 34.
- Recensie: 1985 35.
- Beleving boven smartphone 36.

Wetenschap

- 22. Wetenschapskort
- 23. Hay Day: hier leer je boeren!
- 24. Interview Prof. Emilie Caspar
- 26. Bepaalt taal onze realiteit?
- 28. Burgerlijke ongehoorzaamheid

Satire

- 38. Geheime plannen UGent
- 39. Strip & een moreel kompas zoeken

DE RECHTVAARDIGE (EX-)RECHTENSTUDENT

Waarom kiest iemand voor de opleiding rechten? Wel, voor **Chiara Kerckhof** was het onder andere de autonomie die de richting uitstraalt. Een rechtenopleiding vormt je tot een welbespraakt individu met een oplossingsgerichte mindset. De teerling was geworpen en Chiara baande zich al snel een weg richting campus Aula.

Wacht, is dit een dertien-in-een-dozijninterview met een rechtenstudent? Nee, helemaal niet. Zo won Chiara onlangs nog twee scriptieprijsjes – en dat doen weinigen haar na – met haar masterproef over waarheidsvinding in het burgerlijk proces. Dat houdt in dat partijen in een burgerlijk proces de feiten in alle volledigheid en waarheid aan de rechter moeten presenteren. Alleen blijkt deze waarheids- en volledigheidsplicht niet te bestaan in het Belgische pro-

cesrecht. En dat is waar het schoentje wringt.

Wat Chiara vooral aantrok tot haar onderwerp, is de relevantie ervan. Zo is er de afgelopen decennia een duidelijke verschuiving merkbaar waarbij burgers rechtvaardigheid in een rechtszaak boven winstbejag lijken te verkiezen. De algemene opinie lijkt dus veranderd, nu is het aan de wetgeving om bij te benen.

Als vervolgopleiding koos Chiara voor sociologie, waar ze de sociale ondertonen van het recht verder hoopt uit te spitten. Die lijn wil ze ook doortrekken in haar toekomstige job, waarbij ze een meerwaarde wil betekenen voor sociaal kwetsbare groepen. Noem het zweverig en idealistisch, maar volgens Chiara heb je dat net nodig om een dergelijke job uit te oefenen. Toch wel een verfrissing in de anders zo nuchtere rechtenwereld.

Dagelijkse Restokost: TORTELLINI 4 KAZEN

Op een middag gingen wij vol enthousiasme naar De Brug om er een culinair orgasme te beleven. De keuze was moeilijk, maar gebukt onder groepsdwang kozen we voor de 'Tortellini vier kazen'. Als je de naam mag geloven, zou het een gerecht om nooit te vergeten moeten zijn, en dat was het zeker ...

De tortellini waren gedrenkt in een mysterieuze substantie die voor saus moest doorgaan. Deze 'saus' was zo vloeibaar dat sommigen zelfs dachten dat het soep was. Ook de vier kazen zorgden voor heel wat spektakel. Laat ons zeggen dat deze even aanwezig waren als de hardrockcarrière van **Jacky Lafon** – níét dus! Werkelijk niks deed vermoeden dat er vier kaassoorten in het gerecht verwerkt waren. Gelukkig werd dit gemis ruimschoots gecompenseerd door een enorme hoeveelheid spinazie. Dat het gerecht wel degelijk vegetarisch was, is de enige belofte die ingelost werd.

Zo liep ons culinair avontuur af met een sisser. Onze verwachtingen werden verre van geëvenaard, maar wat wil je voor een prijs van €4,75?

DOOR BJARNI VANHOUTTE
& BAVO BOBELIJN

EXPECTATION VS. HARD REALITY

BEST OF: Cafés in de Overpoort

DOOR DRIES VAN DORT

Zin om te gaan dansen, maar geen idee waar? Wij bezochten enkele willekeurige cafés in de Overpoort en vonden de beste én slechtste die de bekendste Genste uitgaansbuurt te bieden heeft. Aan deze lijst kan je niet twijfelen, zelfs geen klein beetje.

KLUB XIII

Een helse doodskist van fils à papa en overprijsde drankjes. Je wordt binnengelokt door de leuke lichtjes en een mooie gevel, maar eens je je in de maffe meute mensen begeeft, begin je jezelf af te vragen of je dit hele uitgaansgebeuren eigenlijk wel zo leuk vindt. Achttienjarigen zitten elkaar in de hoek binnen te doen terwijl een zelfverklaarde EDM-dj zijn persoonlijke Spotify afspeellijst door de boxen ramt. Nu ja, dat alles enkel als je effectief binnengeraakt: te veel kleren aan? Te weinig? Schreeuwt je outfit niet 'mijn papa is advocaat en ik spendeer mijn zomers op een jacht in Zuid-Frankrijk', dan moet je niet hopen op een plekje op de dansvloer. De vraag is natuurlijk of dat per se zo erg is. Wij denken alleszins van niet.

DELTA

Delta is die sympathieke jaargenoot die naar elke les gaat en waar je altijd een praatje mee maakt, ook al heeft die niet zo heel veel persoonlijkheid. De pintjes zijn er goedkoop en worden geserveerd door sympathieke studenten. De muziek is weinig verrassend, en na twintig keer 'Party in the U.S.A.' heb je het misschien wel gehad. Maar goed, wat verwacht je precies van een studentencafé? De sfeer is oké, er is ruimte genoeg om te dansen en er worden leuke TD's georganiseerd. Daarnaast is het een van de weinige cafés die volledig uitgebaat wordt door een studentenvereniging, wat natuurlijk een indrukwekkend initiatief is. Er hangt wel voortdurend een geurtje, omdat er iets vreemds aan de hand is met de toiletten.

'T KOFSCHIP

Een schat van een café. Laat je niet misleiden door de doffe gevel: hier vindt steeds het beste feestje van de straat plaats (op voorwaarde dat er geen rij aan de ingang staat). Leuke lichtjes, vriendelijke bediening en muziek die je het gevoel geeft dat dit 2013 in plaats van 2023 is. Er zijn veel podia waar je dansmoves nét iets beter te zien zijn – en die mogelijks een veiligheidsrisico inhouden. Daarnaast is het een van de cafés waar je je als queer waarschijnlijk het veiligst zal voelen, door de aanwezigheid van de LGBTQ+-vereniging Acantha. Met andere woorden: de sfeer zit hier steeds goed. Minpunten krijgt dit café voor de toiletten. De toiletten van 't Kofschip zijn de plek waar dromen van een betere toekomst komen te sterven.

CULTOUR

Elke week houden we permanenties in de inkomhal van de **Therminal, Hoveniersberg 24**.

Je kan je tickets telkens ophalen op **dinsdag tussen 17u30 en 19u30** en op **donderdag tussen 17u30 en 19u30** in de week voor de week van de voorstelling.

Een sneak peek van de komende voorstellingen:

Gents, goedkoop & artistiek.

Cultour heeft als doel om cultuur dichterbij de studenten te brengen. Door tickets aan een goedkoper tarief aan te bieden, willen wij meer studenten richting de Gentse podia trekken en zo hun culturele horizon verbreden. Student zijn is nu eenmaal meer dan studeren alleen!

DO 23/03/2023

Melissa Aldana Quartet
MUZIEK

DI 28/03/2023

Als ijzer zo stil is
KUNST

DI 28/03/2023

At the Edge of the Curtain
FILM

WO 29/03/2023

Tristan Und Isolde
OPERA

DO 30/03/2023

Elektra
THEATER

DO 13/04/2023

Stadt + Elias
MUZIEK

Een vraag? We beantwoorden deze met veel plezier!

Voor alle informatie over jouw betaling, bestelling, de permanenties, suggesties, kan je naar info@cultour.be sturen.

VOOR MEER INFO:

De ondraaglijke holheid van een UGent-slogan

DOOR DRIES BLONTROCK
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

De nieuwe reclamecampagne van UGent wordt door heel wat studenten op bedenkelijke blikken getrakteerd. Dat komt door één kapitale fout: "Als je dieper gaat graven in holheid, vind je alleen maar een gapende leegte."

Telkens als je denkt dat UGent de bodem bereikt heeft, slaagt ze er toch in om met een nieuwe te-leurstelling op de proppen te komen. Dit keer is dat geen halfbakken respons op grensoverschrijdend gedrag, maar gelukkig iets veel trivialers: een gloednieuwe marketingcampagne.

Elk bedrijf heeft een slogan nodig, en voor UGent is dat al jarenlang 'Durf denken'. De UGent-slogan vervult zijn taak met glans. 'Durf denken' is kort, allitereert, bevat slechts één taalfout en betekent niet al te veel. Dat klinkt misschien niet meteen als een compliment, maar eigenlijk doet die slogan exact waarvoor hij ontworpen is. Hij lijkt een beetje stout, want het woord 'durven' zit erin. Hij lijkt intelligent, want 'denken' zit erin. Hij ligt politiek totaal ongevoelig, dus iedereen kan hem interpreteren zoals het hen uitkomt. De lengte leent zich tot hashtags en krachtig bedoelde quotes. Een perfecte, zielloze corporate slogan.

De grote fout die onze universiteit gemaakt heeft, is die slogan tot het uitgangspunt van haar nieuwste campagne te maken, en 'Durf denken' op allerlei ingenieuze manieren te gaan ontleden. Als je dieper gaat graven in holheid, vind je echter alleen maar een gapende leegte. "Ons denken heeft durf nodig", schrijft UGent vol trots. Daarom draait ze haar slogan tijdelijk om, naar 'Denk durven'. Om meteen maar de olifant in de kamer te benoemen: die woorden betekenen niets. Je kan *à la limite*

denken aan durven, maar dat is zo vaag en nietszeggend dat je er zelfs op een eerstejaarsexamen filosofie niet mee wegraakt.

Dan zijn er nog die gigantische posters die niet alleen de gevel van het UFO en andere universiteitsgebouwen 'sieren', maar ook op allerlei andere plekken opduiken: in het station, aan bushaltes en zelfs aan de Brusselse Beurs worden onschuldige omstanders met schreeuwerige blauw-witte affiches om de oren geslagen. Omdat

dat iemand waarschijnlijk doorhad dat je maar beter niet dezelfde holle slogan overal te lande op muren gaat kleven, heeft de universiteit een hele waaier aan holle denken- en durvengerelateerde slogans bedacht en die gekoppeld aan een vorm van creatieve typografie die gënant veel weg heeft van een uit de hand gelopen WordArt-experiment.

Pareltjes zoals "Verstand op oneindig", waarbij het woord 'oneindig' oneindig vaak herhaald lijkt te worden, slechts de helft van het woord 'half' tonen, of het woord 'meer' meerdere keren schrijven ... het zijn slechts enkele voorbeelden. De kers op de taart is evenwel de affiche met daarop "Generation Y not?", een slim woordspelletje met Generatie Z, maar dan met een andere letter. Tenzij het een oprechte vraag is, want in dat geval is het antwoord eenvoudig: omdat Generatie Y de millennials zijn, en die zijn tegenwoordig allemaal dertig en afgestudeerd.

“
Een vorm van creatieve typografie die gënant veel weg heeft van een uit de hand gelopen WordArt-experiment

Rector Rik Van de Walle:

“Ik voel me een soort evangelist van de universiteit”

DOOR TAILAH BAERT, PIETER BEIRENS, DRIES BLONTROCK
& HENRI PONNET // BEELD DOOR HANNES BLOCKX

De universiteit kent geen grenzen. Ze strekt van Gent over Kortrijk tot in Zuid-Korea. Uitwisselingsstudenten, -doctorandi en -proffen zijn een alledaags begrip. We worden, of zijn, een internationale universiteit. Maar hoe denkt onze rector daarover?

U hebt zich in het verleden zeer positief geuit over internationalisering. Hoe ziet u dat in de praktijk?

“Als je op een kwaliteitsvolle manier kennis wil creëren en verspreiden, dan moet dat internationaal gebeuren. Het zou nogal merkwaardig zijn mochten alle beste ideeën zich in en rond Gent bevinden. Het universitaire landschap zit zo in elkaar dat de beste ideeën elkaar moeten kunnen vinden. Je wil ook talent aantrekken, en je eigen manier van denken confronteren met andere. Voor mij is internationalisering niet alleen een middel, maar ook een noodzaak, om op een kwaliteitsvolle manier en met oog voor multiperspectiviteit aan onderzoek en onderwijs te doen.”

Wat hebt u al concreet kunnen realiseren op het vlak van internationalisering?

“Ik werd rector in 2017. Op dat moment werden er vraagtekens gezet bij onze activiteiten in Zuid-Korea. Er waren nogal wat mensen die vonden dat we dat beter konden stopzetten. De vicerector en ik hebben toen gezegd: ‘laat ons rustig een degelijke analyse maken van onze activiteiten daar.’ De mensen

die instaan voor de opvolging van die activiteiten, hebben vervolgens een businessplan ontwikkeld: als we daar op een verstandige manier inzetten op onderzoek en onderwijs, dan wordt dat een succes. Dat businessplan wordt inmiddels gerealiseerd.”

“Een andere verdienste is het inzetten op internationale contacten.

We hebben onder meer de banden verstevigd met Ivy League-universiteiten en zetten daar structurele samenwerkingen mee op. UGent behoort tot de absolute wereldtop op het vlak van biotechnologie en farmacie, en ook *personalized drugs*. Vooral in de Westkust van de Verenigde Staten zijn er een aantal bedrijven die geïnteresseerd zijn om met ons samen te werken. Johnson & Johnson heeft hier in Gent een R&D-afdeling gebouwd. Zij willen een actieve samenwerking met onze onderzoekers, ons

“Er is geen enkel instituut dat beter toegang biedt tot jonge, getalenteerde mensen dan de universiteit”

universitair ziekenhuis, en met de studenten. Zij zijn op zoek naar toekomstige werknemers. Er is geen enkel instituut dat beter toegang biedt tot jonge, getalenteerde mensen dan de universiteit.”

U bent ambitieus. Voelt u zich vanuit de politiek voldoende gesteund in die ambitie?

“Ik vind academische vrijheid en autonomie van universiteiten bijzonder belangrijk. Bijgevolg ben ik absoluut geen vragende partij voor een minister of regering die komt zeggen wat wij mogen doen aan de universiteit. In die zin pleit

“

“We zouden veel meer moeten samenwerken, over tal van grenzen heen”

ik helemaal niet voor een sterk leiderschap vanuit de politiek. Ik heb altijd gezegd: de politiek heeft

niets te zoeken binnen UGent, maar UGent heeft wel iets te zoeken in de politiek. Niet om aan partijpolitiek te doen, maar wel om in te wegen en impact te hebben op de politiek wat het universitaire landschap betreft. Ik denk te kunnen zeggen dat sinds ik rector ben, de Gentse rector veel meer aanwezig is in het maatschappelijk debat dan vroeger het geval was.”

U verwees al naar de vraagtekens die bestonden rond de Global Campus in Korea. Een daarvan was ongetwijfeld ‘Wat brengt het ons op?’

“Een aanwezigheid in de regio, wat ons in staat stelt om jonge, getalenteerde Zuid-Koreaanse studenten en anderen aan te trekken. De functie van die campus als een hub, waar wij Zuid-Koreaanse studenten en talent aantrekken,

werkt onmiskenbaar. De doelstelling om ook andere jongeren uit de regio aan te trekken, daarin zijn we tot dusver maar in beperkte mate geslaagd.”

Hoe komt het dat UGent die andere jongeren niet bereikt?

“We zijn daar nog maar acht jaar. Het zijn er nog niet veel, maar na acht jaar realiseren we daar al veel. Ik was als decaan een van de meest uitgesproken stemmen tegen het Zuid-Koreaanse project. Ik geloofde er niet in. Het zou nooit lukken, het kon niet lukken, het was zinloos, ging veel geld kosten, enzovoort. Ik was fout.”

Begrijpt u dat die campus in Zuid-Korea voor buitenstaanders soms een paradepaardje lijkt, om show te verkopen?

“Dat begrijp ik, maar dat beeld klopt helemaal niet. Er is maar één universiteit in België met een campus in het buitenland. Als ik mezelf één ding kwalijk neem, dan is het wel dat ik daar te weinig over spreek. Wij spreken er trouwens met zijn allen te weinig over. Ik probeer er op publieke momenten wel de nadruk op te leggen, maar het is en blijft een aandachtspunt.”

De internationalisering betekent ook veel vliegen. Begrijpt u dat dat gevoelig ligt bij de mensen, wanneer UGent tegelijkertijd besparings- en duurzaamheidsmaatregelen doorvoert?

“Ik begrijp dat. Maar ik vlieg niet naar Los Angeles als ik zelfs maar zou vermoeden dat ik hetzelfde zou kunnen bereiken door hier te blijven. Ik vlieg zo weinig mogelijk

en als ik naar de VS vlieg, dan zit mijn agenda *back to back* bomvol met meetings. Als rector moet je inzetten op prioriteiten die je nodig acht om je visie te realiseren. In dit

geval dus de realisatie van het internationale beleid van deze universiteit: overal ter wereld verkondigen wie we

zijn als universiteit, wat onze ambities zijn en waar we naartoe willen. Ik voel me dan een soort evangelist van de universiteit.”

Internationalisering betekent ook uitwisselingsstudenten, ook van niet-westerse origine. Doet UGent genoeg om discriminatie en racisme aan te pakken?

“

“Er is geen enkel instituut dat beter toegang biedt tot jonge, getalenteerde mensen dan de universiteit”

“Ik vind dat we zeer goed beleid voeren rond die thema’s. De boodschap dat er voor racisme en xenofobie geen plaats is

aan onze universiteit, wordt zeer breed verspreid. Je moet al van slechte wil zijn om te zeggen dat we dat niet doen. Dat belet niet dat er nog gevallen zijn van problematisch gedrag. We proberen syste-

matisch ons beleid te versterken. Momenteel werken verschillende werkgroepen aan een fijnmazige hertekening van het beleid rond respectvol gedrag. De uitbreiding van de *active bystander*-trainingen is daar een voorbeeld van. In die workshops leren medewerkers en studenten hoe ze tussenbeide kunnen komen bij grensoverschrijdend gedrag. Betekent dit dat we aan UGent eigenhandig alle vormen van racisme en grensoverschrijdend gedrag uit de maatschappij zullen helpen? Neen, helaas. Dat zou de facto betekenen dat we de poort naar de maatschappij dichtgooien. Maar het is een prioritair beleidsthema geworden en UGent doet er alles aan om personeel en studenten te sensibiliseren en waar nodig bij te staan.”

“Wat betreft ongelijke machtsverhoudingen vormt de taal die in officiële commissies en overlegorga-

nen aan UGent wordt gesproken eigenlijk ook een aandachtspunt. Wij moeten alle vergaderingen volgens de regels van de Vlaamse Overheid in het Nederlands laten doorgaan, de officiële standaardtaal binnen de universiteit. Ik begrijp dat, maar het betekent de facto dat geen enkele student of onderzoeker die het Nederlands onmachtig is, kan deelnemen aan tal van vergaderingen. Dat is toch wel een probleem.”

Advocaat van de duivel, of de Vlaamse regering: kunnen zij dan geen Nederlands leren?

“Je kan dat eisen, maar we moeten ook realistisch zijn. Studenten of onderzoekers die hier slechts gedurende een relatief korte periode verblijven, zullen niet meer komen indien we eisen dat ze kwaliteitsvol Nederlands moeten kunnen spreken en schrijven. We zouden ons met zo’n eis afsluiten van internationaal talent. Proffen en onderzoekers die voor vele jaren aan de universiteit komen werken moeten uiteraard wel al het mogelijke doen om Nederlands te leren. Ook dat vind ik evident.”

“De periodes waarin Vlaanderen heeft gefloreerd, waren zonder uitzondering die tijden waarin het zich heeft opgesteld voor de wereld. Hoe kan je dan denken dat Vlaanderen in de toekomst betekenisvol zal zijn als we de grenzen sluiten en enkel Nederlands willen spreken? Taal

is belangrijk, maar uiterekend wie de échte Vlaamse zaak, met name de creatie van welvaart en welzijn in Vlaanderen, voor ogen houdt, zou moeten beseffen dat Vlaanderen een internationale blik nodig heeft. We zijn een regio zonder natuurlijke grondstoffen, die het moet hebben van export. Dat kan alleen als we ons openstellen voor de wereld en onszelf níét opsluiten.”

Zou het interessant zijn om meer met de Belgische universiteiten samen te werken op dat internationale vlak?

“Ja! Ik ben nu voorzitter van de Vlaamse Interuniversitaire Raad. Ik was nog niet lang voorzitter toen we het VLIR-CRef-symposium hebben georganiseerd. CRef is de Franstalige VLIR. Dat was voor het eerst sinds mensenheugenis dat de Belgische rectoren, vicerectoren en directeuren elkaar ontmoetten. Ik zag mijn Waalse collega-rectoren alleen maar tijdens staatsmissies in het buitenland. Maar in eigen land nooit ofte nimmer. Ik ben daarop aangesproken door politici: ‘Waarom doen jullie

dat?’ Men vindt dat kennelijk vreemd, een ontmoeting met Waalse rectoren. Welnu, ik vind het vreemd dat men dat vreemd vindt.

We zouden veel meer moeten samenwerken, over tal van grenzen heen.”

“De facto betekent het dat geen enkele student of onderzoeker die het Nederlands onmachtig is, kan deelnemen”

UGENT TEST OP BEESTJES

DOOR HÉLOÏSE VANDEKERCKHOVE

Dierproeven zijn een rare realiteit waar alle opleidingen met 'bio-' mee te maken krijgen. Een middeleeuwse praktijk die het internet toch kan oplossen, nietwaar? Nee, maar op datzelfde internet staat wel een pagina vol UGent-dierproefcijfers.

In 2021 werden er 53.000 dierproeven uitgevoerd door UGent, een absurd getal als je bedenkt dat er maar tweeënvijftig weken in een jaar zijn. Daarvan waren er net iets meer dan 40.000 met muizen. Als je zo'n groot getal je moeilijk kan inbeelden, bedenk dan dit: een muizenplaag op kot is rond de 20 muizen, een klein gezinnetje. 40.000: dat zijn dan 2.000 muizengezinnnetjes op een jaar. Trouwens, in Vlaanderen werden er ongeveer 142.000 muizen gebruikt als proefdieren. UGent eist in dat getal dus toch wel haar aandeel op: 25 %!

Verstrooide professoren gebruiken duidelijk graag muizen, maar daar blijft het niet bij. De rest van de top drie 'meest gebruikte proefdier' wordt in beslag genomen door varkens en zebravissen, die vooral voor genetisch onderzoek gebruikt worden. Het gebruik van kippen is ook sterk toegenomen, waardoor ze bijna de top drie haalden. Ook opvallend is dat er meer honden dan ratten worden gebruikt. Begrijpelijk misschien, want honden zorgen nu eenmaal voor een schattige werkomgeving.

Dierproeven zijn nog steeds nodig voor nieuw onderzoek en veilige

medicatie. In hard-wetenschappelijk fundamenteel onderzoek worden dan ook de meeste dieren gebruikt. Op de tweede plaats

“
**De financiële druk is al
veel langer voelbaar**

komt het onderzoek dat een brug vormt tussen de labo's op Campus Sterre en de apotheker: translationeel onderzoek. Het kleinste deel van de proefdieren wordt gebruikt voor en (waarschijnlijk) door studenten, slechts 0,5 %.

Het is moeilijk om dierproeven niet negatief te bekijken, aangezien er toch ook wat alternatieven bestaan. Maar ook lang niet alle dierproeven zijn even dramatisch als de typisch droevige konijnen-

foto doet vermoeden. Dierproeven worden ingedeeld in licht, matig, ernstig en terminaal. Het is natuurlijk wel makkelijk voor een mens om te beslissen dat een test 'licht' is, terwijl zo een klein diertje het toch maar moet ondergaan. Positief aan de telling van UGent is dat ze ook de heel lichte dierproeven meenemen in het totaalgetal. Voorbeelden hiervan zijn een camera op wilde dieren plaatsen voor biologisch onderzoek, of niet-invasief onderzoek van een koe bij diergeneeskunde.

Om zichzelf ethisch te verantwoorden stelt de faculteit Diergeneeskunde al sinds enkele jaren proefdieren ter adoptie. Proefdieren die met pensioen mogen, kan je gratis adopteren. Na een kleine ondervraging over je goede bedoelingen kan je met jouw nieuwe – waarschijnlijk een beetje getraumatiseerde – beste vriend naar huis. Vooral de trouwe viervoeter wordt al sinds het begin veel geadopteerd. Maar ook katten en zelfs pony's, varkens en platvissen zijn soms beschikbaar ter adoptie. Soms, want minder gebruikte of speciale diersoorten gaan minder snel op pensioen.

1 jaar na Pano: grensoverschrijdend gedrag aan UGent

DOOR PIETER BEIRENS & MATHIAS MEERSSEMAN
BEELD DOOR UGENT & JONAS VANDECASTEELE

Op 16 maart 2022 viel de bom. Sindsdien liggen de problemen rond grensoverschrijdend gedrag in de academische wereld op ieders lippen. 1 jaar na de Pano-reportage maken we de balans op: wat is er in feite al veranderd?

Grensoverschrijdend gedrag aan UGent is zeker geen nieuw thema. Gevallen van onder andere machtsmisbruik raakten in het verleden al meermaals via de pers bekend. Alles kwam in 2022 echter in een stroomversnelling terecht. Op enkele maanden tijd begonnen de schandalen zich op te stapelen.

De spreekwoordelijke bal – een bredere publieke aandacht voor de problematiek – ging aan het rollen naar aanleiding van een studente die in 2020 ongepaste berichten ontving van een examentoezichthouder. Twee jaar na de feiten bleek de tuchtprocedure nog steeds te lopen, en was er volgens de studente van duidelijke communicatie geen sprake meer. Ook het team van vertrouwenspersonen, Trustpunt, kon nog weinig hulp bieden.

Naar aanleiding van deze case liet UGent weten dat de beslissingsperiode voor tuchtcommissies al in tijd werd beperkt. Voor VRT NWS verklaarde rector **Rik Van de Walle** ook dat UGent belangrijke stappen heeft gezet in de behandeling van zaken rond grensoverschrijdend gedrag, maar dat we er nog niet waren: “Een cultuur waarin grensoverschrijdend gedrag mogelijk is ten gronde veranderen, is een andere zaak en blijkt heel wat moeilijker te zijn.” En toen zond Pano haar reportage uit.

RECAP

Pano bracht het verhaal van verschillende medewerkers aan UGent en KU Leuven, waarbij voor elke universiteit bepaalde wanpraktijken onder de loep werden genomen. Een UGent-professor had volgens de getuigenissen een destructieve sfeer gecreëerd,

“

Externe leden zouden objectiviteit, een perceptie van vertrouwen en expertise moeten bieden

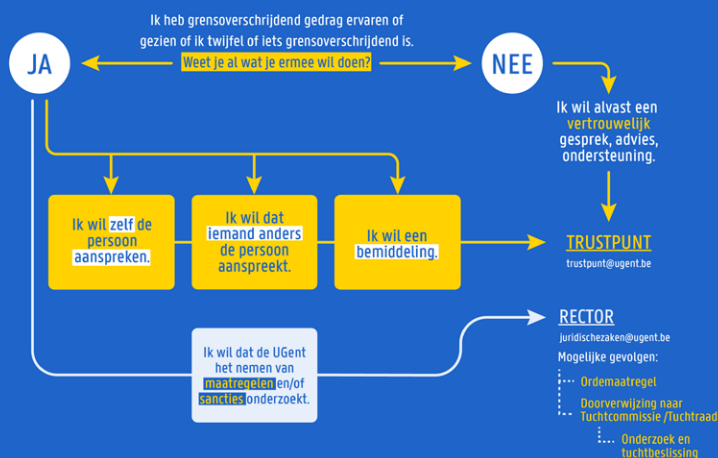
rijp met vernederingen en een gigantische werkdruk. Ook met de wetenschappelijke deontologie zou er niet altijd even nauw zijn omgesprongen. De beschuldiging van een doofpotoperatie was dan

al niet zo veraf. De reportage wijst op een structureel probleem. De tuchtprocedures voor gevallen van grensoverschrijdend gedrag werken niet, of roepen op zijn minst vragen op. Bijvoorbeeld over de samenstelling van de tuchtorganen. Voor cases van zowel studenten als personeel bestaan deze vooral uit ZAP-leden (Zelfstandig Academisch Personeel). ‘Kunnen UGent-proffen (en personeelsleden) wel voldoende onafhankelijk over elkaar oordelen?’ was de vraag die wellicht het luidst klonk.

In oktober 2022 werd Vlaanderen nogmaals ondergedompeld in het debat over grensoverschrijdend gedrag in het hoger onderwijs, naar aanleiding van een Leuvense professor die een studente verkrachtte. Sociologe **Dounia Bourabain** (UHasselt) sprak in De

MELDPUNT GRENSOVERSCHRIJDEND GEDRAG VOOR STUDENTEN

Aan de Universiteit Gent gaan we respectvol met elkaar om.

BELANGRIJK:

lees deze wegwijzer altijd samen met de info die je vindt op het studentenportaal. Soms zijn meerdere opties mogelijk of kunnen opties elkaar opvolgen.

Dringende hulp nodig binnen de UGent? Bel het permanentiecentrum op 09 264 88 88.

Je kan bij strafbare feiten ook aangifte doen bij de politie.

Standaard over universiteiten als historische ongelijkheidsregimes. Zowel zijzelf, alsook UGent-filosof **Ignas Devisch**, spraken zich uit tegen de afhankelijkheid van doctorandi tegenover hun promotor. Grensoverschrijdend gedrag werd in 2022 dus een veelbesproken probleem, maar wat heeft onze universiteit er sindsdien aan gedaan?

IN THE WORKS

In het verslag van de eerstvolgende RvB-zitting na de Pano reportage verkondigde de rector dat er een intern besef was gegroeid over de ernst van de zaak en de nood aan remediëring. Grensoverschrijdend gedrag werd in de daaropvolgende RvB-zittingen een wederkerend en zelfs prioritair thema. Tegenwoordig wordt het label 'Respectvol gedrag aan de UGent' gebruikt om de aanpak van ongepast gedrag aan de unief te beschrijven. Hieronder volgt een korte uiteenzetting.

Al sinds maart 2022 liggen de prioriteiten voor de aanpak van grensoverschrijdend gedrag vast. Die omvatten de oprichting van een extern en onafhankelijk meldpunt en een aanpassing van het tuchtreglement. Hier werd nog een prioriteit aan toegevoegd: het uitbreiden van active-bystandertrainingen, ofwel mensen trainen in technieken om op te treden wanneer ze getuige zijn van grensoverschrijdend gedrag.

Het extern meldpunt voor grensoverschrijdend gedrag is momenteel nog in opbouw. Volgens rector

Van de Walle verloopt dit trager dan verwacht omwille van de verwerking van privacygevoelige gegevens. Er zijn al een paar pistes uitgewerkt over hoe dit externe meldpunt eruit zou zien, of waar toe het zou kunnen behoren. Bijvoorbeeld binnen de groep IDEWE,

“

De bestaande active-bystandertrainingen werden dit academiejaar breder uitgerold

een externe dienst voor preventie en bescherming op het werk, of binnen het nieuwe Vlaamse mensenrechteninstituut.

Voor de herziening van de tuchtprocedures werd voorgesteld om steeds eerst een raadkamer te organiseren die de rector adviseert bij de beslissing om een dossier van grensoverschrijdend gedrag al dan niet door te verwijzen naar een tuchtorgaan. Die tuchtorganen zouden ook voor het merendeel bestaan uit externe leden. Die zouden objectiviteit, een uitstra-

ling van vertrouwen en expertise moeten bieden. Om dit te bewerkstelligen moet eerst het Vlaams Bijzonder Decreet betreffende Universiteit Gent. Dit zou gepland zijn voor de zomer van 2023. Intussen wordt er teruggегреpen naar de tuchtprocedure zoals die bestond voor de wijziging in 2021. Hierbij geeft een tuchtorgaan, met een meerderheid aan externe leden, een niet-bindend advies. Hierna neemt de vicerector de uiteindelijke tuchtbeslissing.

Voor de aanpak van grensoverschrijdend gedrag aan UGent werden vijf werkgroepen opgericht, bestaande uit een mix van interne en externe leden (dus ook studenten). Zij werken aan een brede en diverse set projecten, adviezen en tools om de preventie en aanpak van grensoverschrijdend gedrag aan de universiteit te optimaliseren. De werkgroepen zijn: sanctionering (optimaliseren tuchtreglementen), remediëring (remediëringstrategieën en -tools), detectie (meldpunten en aanspreekpunten), preventie (definieren 'respectvol gedrag' en inbedden in organisatie UGent), en consolidatie en monitoring (monitoringsbeleid, en de resultaten van deze projecten in de werking van de universiteit verwezenlijken).

CONCREET

De bovengenoemde zaken zijn vooral *works in progress*, al zijn ook al een paar zaken concreet gerealiseerd. Zo heeft de faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen als pilootproject een facultair meldpunt opgericht,

bemand door een ervaren psycholoog. Het doel van dit meldpunt is om een laagdrempelig en open eerste aanspreekpunt te vormen. Het biedt een luisterend oor, advies en kan doorverwijzen naar andere instanties indien gewenst.

De bestaande 'active bystander'-trainingen werden dit academiejaar breder uitgerold: onder meer naar bestuurders van de faculteiten, UGent-administratie en nieuwe leden van het ZAP. Er is ook aandacht voor communicatie. Zo zullen leidinggevenden aan de universiteit een opleiding krijgen in het beleid, en wordt er naar het brede UGent-publiek gecommuniceerd over bestaande procedures. In het eerste semester van dit academiejaar werd bijvoorbeeld

een wegwijzer uitgebracht die aantoont waar je als student, personeelslid of doctorandus terecht kan indien je te maken hebt gehad met grensoverschrijdend gedrag.

PLUS ÇA CHANGE?

de stelling dat UGent niets zou doen tegen grensoverschrijdend gedrag, lijkt moeilijk hard te maken. De voorgestelde beleidskeuzes lijken ook directe antwoorden te zijn op de kritiek die na de schandalen van de eerste maanden van 2022 geuit werd. Aan onduidelijke procedures werkt een werkgroep ter bevordering van detectie, en er werd bij de geneeskunde een intern meldpunt opgezet. Opmerkelijk: aan Trustpunt zelf zal waarschijnlijk niets veranderen. Ten gevolge van de kritiek op gebrekkige

objectiviteit bij meldpunten en het tuchtsysteem wordt een extern meldpunt en een herziening van de tuchtprocedures opgezet.

Het moet echter nog blijken of deze keuzes het gebroken vertrouwen zullen herstellen. Het nieuwe jaar bracht alvast niet direct zicht op verbetering: in januari 2023 stuitte de tuchtsanctie tegen professor **K.R.** nog op veel kritiek, en publiceerde UGent-doctoraatsonderzoeker **Sofie Avery** een essay voor *Bij Nader Inzien* over een institutionele onwil en de gebreken van het rotte-appel-narratief. De vraag of de structuren van het hoger onderwijs verbetering van de problematiek zullen toelaten, zal vermoedelijk niet meteen gaan liggen.

Printjes voor iedereen!

Next day delivery
bij je thuis, op je kot of in
de dichtstbijzijnde
Acco Shop

Goedkoopste manier om
je studiemateriaal te
printen

20% korting met code
PRINTSCHAMPER
acco.be/printservice

Acco helpt studeren.
wij sprinten
om voor jou te printen

acco
Learn better, grow smarter.

MILITAIRE KRING UGENT:

“WIJ KUNNEN OOK GEWOON IN DE OVERPOORT OPDUIKEN”

DOOR REX VERDONCK

Gent kent honderden studentenverenigingen waarvan er slechts één gevuld is met zowel studenten als militairen. Een interview met het bestuur van de Militaire Kring UGent.

Wat moet men zich voorstellen bij de Militaire Kring?

“Wij zijn een verzameling van studenten die tegelijk aan de Koninklijke Militaire School studeert, en dus militairen zijn, maar ook gewoon aan de Gentse universiteit studeren. Wij zijn dus een groep jongeren die zo een beetje tussen die twee instellingen zweeft. Via de MKU willen wij tonen dat er studenten zijn die een opleiding volgen via Defensie, maar die toch ook gewoon in de Overpoort kunnen opduiken. Samen willen wij een soort brug vormen tussen die twee werelden, aangezien velen de militaire wereld niet kennen. Mensen kunnen er kennismaken met het militaire, maar ook gewoon leuke dingen doen. Zo kunnen wij studeren via Defensie misschien aantrekkelijker maken, zowel voor degenen die het nu al doen als voor degenen die het in de toekomst willen doen. Anderzijds is de Militaire Kring ook een goede manier om een officiële band aan te gaan met UGent.”

Staan jullie ook open voor niet-militairen?

“Jazeker, iedereen is welkom om deel te nemen aan onze activiteiten en iedereen mag lid worden. Het is eigenlijk zelfs de bedoeling om ook niet-militairen aan te trekken en zo een mix te worden van gewone en militaire studenten.

Momenteel trekken we wel vooral militairen aan, maar met onze komende activiteiten willen we daar verandering in brengen. We hebben geen vast of zwaar lidmaatschap, dus mensen kunnen gerust eens komen deelnemen aan een van onze activiteiten.”

Hoe en wanneer is de MKU ontstaan?

“Officieel is de MKU opgericht op 10 juni 2022 aan UGent, maar de ideeën zijn eigenlijk twee jaar geleden al ontstaan. We begonnen toen redelijk vaak spontane activiteiten in Gent te organiseren met de studenten van de Speciale Divisie, dat is de benaming voor de groep militaire studenten die ook buiten de muren van de Koninklijke Militaire School studeren. We zijn dan beginnen te praten over hoe we dat verder konden organiseren en groeperen. Daarnaast kregen we ook vaak vragen tijdens onze opleiding over hoe studeren bij Defensie zoal werkt. Vandaar kwam dan ook het idee om via het MKU een klankbord te zijn om dat uit te leggen aan de geïnteresseerden.”

Wat voor activiteiten organiseren jullie zoal?

“Ons voornaamste doel is toch wel de cohesiebevorderende activiteiten. Zo willen we jaarlijks naar de kermis gaan, dat is dan puur voor

het amusement. We organiseren echter ook informatieve activiteiten om mensen kennis te laten maken met aspecten van Defensie. Voor studenten geneeskunde organiseren we zo ‘Date Your Doctor’. Dat zijn dan lezingen over de toekomst van studenten Geneeskunde binnen Defensie, zoals de verschillende manna’s die ze kunnen kiezen.”

“In de toekomst organiseren we nog een quiz om geld in te zamelen voor een goed doel, en op termijn willen we ook informele militaire activiteiten organiseren waarmee we mensen laten zien wat we doen in het leger. We denken dan aan een oriëntatietoep of een les *close combat*.”

Wil je zelf eens deelnemen aan een activiteit, dan kan je op 27 april aan de ‘Quiz ten voordele van Project SSMW’ meedoen.

DOOR SANDER MUYLEAERT

Het deelplatform van UGent is dé plek om tweedehandsspullen op de kop te tikken. Van handboeken en labojassen tot kleine microgolfovens en röntgenmachines: op de online tweedehandszaak van UGent vind je het allemaal.

Helena Van Tichelen studeert bio-ingenieurswetenschappen en is verantwoordelijk voor het beleidsdomein 'duurzaamheid' bij de Gentse Studentenraad. Dit academiejahr wil ze het deelplatform van UGent onder de aandacht brengen. In dit interview biedt ze tekst en uitleg.

Wat is het deelplatform precies?

"UGent Deelt is eigenlijk de tweedehands.be van UGent. Studenten en medewerkers van de universiteit kunnen op de website tweedehandsspullen kopen en verkopen. Het gaat van studieboeken, labojassen, labosets en mini-ovens tot röntgenmachines en fixatieriemen. Je vindt de meest uiteenlopende zaken op het deelplatform."

"De website is opgericht door de Green Office en bestaat al een tijdje. Helaas is het platform weinig bekend onder studenten. Daarom probeer ik dit semester samen met de Green Office de website meer te promoten. Hoe meer mensen de website namelijk gebruiken, des te aantrekkelijker zij wordt. Nu het studentenleven steeds duurder wordt, biedt het deelplatform een mooie kans om enkele tientallen euro's te besparen of te verdienen."

Waarvoor is het deelplatform geschikt?

"Het platform wordt vaak gebruikt om handboeken te verkopen,

vooral in het begin van het semester is de website populair. De studierichtingen economie, rechten en letteren zijn zeer actief. Handboeken van andere richtingen zijn minder vertegenwoordigd. Toch vind je voor elke richting wel enkele studieboeken.

“

"Het deelplatform is eigenlijk de tweedehands.be van UGent"

"Persoonlijk vind ik het platform geschikt voor optionele boeken. Dat zijn handboeken die niet verplicht zijn, maar die bijkomende informatie bevatten. Die handboeken zijn vaak nuttig, maar ook erg duur en worden weinig actief gebruikt. Met het deelplatform kan je deze boeken aan een goede prijs kopen en opnieuw verkopen. Het platform is daarnaast ook ideaal

voor Erasmusstudenten die kot-spullen willen kopen en verkopen. Zo moeten deze studenten niet alles meesleuren van thuis of nieuwe spullen kopen die ze slechts een semester gebruiken."

Wat zijn de voordelen van het platform?

"In de eerste plaats is het platform goed beveiligd. Omdat de website achter CAS-login zit (hetzelfde loginsysteem voor bv. Ufora, red.), is het toegankelijk voor mensen van UGent. Hierdoor is de website veiliger dan reguliere tweedehandswebsites; op het deelplatform zal je minder scammers tegenkomen. Ten tweede zijn transacties gratis op het deelplatform. Andere tweedehandsboekensites zoals Boekenbazaar vragen een vergoeding voor elke transactie."

"Ten derde is het deelplatform overzichtelijker dan de huidige Facebookgroepen. Zo kan je gericht zoeken met behulp van de zoekmachine. De website is ook faculteitsbreed. Dit is interessant, want vaak hebben verschillende richtingen hetzelfde handboek. Bovendien zijn de Facebookgroepen vaak minder toegankelijk voor Erasmusstudenten en eerstejaarsstudenten. Die laatste categorie heeft vaak zelfs geen Facebook-account meer. Ten slotte zijn tweedehandsboeken beter voor jouw portemonnee en de planeet."

WOORDZOEKER

DOOR HELENA NOPPE

Slagzinnen doen de wereld draaien, en dus ook de propagandamolen van UGent. Graaf even in de diepste krichten van je geheugen en vul de slogans aan van enkele memorabele communicatie-campagnes die onze geliefde alma mater reeds op poten wist te zetten.

S	I	G	Y	V	C	I	F	K	F	A	D	G	A	N	Y	L	Z
T	N	Y	U	N	J	W	S	A	X	Q	X	K	I	E	R	M	L
W	I	J	E	L	K	S	G	T	D	Y	A	Q	C	K	G	R	F
M	E	R	Z	D	Y	Q	T	X	P	G	O	N	Q	S	G	H	Y
B	S	W	K	C	W	T	E	M	U	G	B	M	P	D	D	L	K
X	B	F	G	E	N	S	O	X	L	Y	M	C	P	H	P	V	G
J	U	Y	E	E	Q	M	R	I	G	L	S	Q	O	V	H	D	L
N	I	X	K	K	W	O	G	F	F	O	F	O	O	B	S	T	A
H	C	N	P	F	G	K	S	G	A	G	N	X	B	L	L	P	B
U	E	W	U	V	X	E	C	J	O	E	G	Z	X	J	I	G	K
D	P	Y	Q	H	X	O	X	H	I	Q	U	T	T	I	Z	N	U
H	I	C	N	Q	E	T	T	N	U	J	Y	J	L	S	R	Y	S
D	L	O	D	V	Q	N	D	K	K	E	T	X	P	D	V	V	F
J	K	R	P	Z	U	I	T	M	X	T	Q	S	F	U	/	L	Q
Y	I	L	N	V	G	M	I	D	H	D	S	F	G	N	G	V	Y
N	I	Y	W	D	J	E	Y	I	F	J	K	U	O	B	Y	C	H
P	T	Y	C	B	Z	U	E	M	W	E	N	F	J	F	R	R	F
L	G	S	O	J	U	O	G	W	I	E	B	D	R	A	A	G	O

1. Een geschiedenis vol ...
2. Studeer aan de UGent in Kortrijk, of is het ...
3. God is een ...
4. Verstand op ...
5. UGent ... student
6. UGent opent ...
7. De big bang was slechts een ...
8. Rik vindt dat je steevast moet durven ...

“DENK AAN ONS, KOM LANGS”: DE MONITORATEN VAN UGENT

DOOR ANAÏS VANASSCHE & HÉLOÏSE VANDEKERCKHOVE

BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Je kent ze ongetwijfeld van de Uforamelingen uit het eerste bachelorjaar, maar waar houden de monitoraten zich eigenlijk zoal mee bezig? Werken ze op iedere faculteit op dezelfde manier?

STUDIE- EN TRAJECT-BEGELEIDERS

Een monitoraat bestaat uit studie- en trajectbegeleiders. Die twee klinken gelijkaardig, maar het zijn eigenlijk twee verschillende zaken. De functie van trajectbegeleiders is om jou als individu te helpen met vragen over je persoonlijke studiekeuze. Trajectbegeleiders helpen met inzicht krijgen in heroriëntering, studies spreiden en GIT-trajecten invullen.

Het voornaamste doel van studiebegeleiders is dan weer zorgen voor dat extra duwtje in de rug om door de soms schijnbaar onmogelijke eerstejaarsvakken te geraken. Ze voorzien individueel of in groep infosessies waar je

vragen kan stellen over de leerstof. Ook voor faalangst of uitstelgedrag, waar iedere student vroeg of laat mee te maken krijgt, reiken ze oplossingen aan door je studievaardigheden te bespreken of je een hart onder de riem te steken. Studiebegeleiders richten zich vooral op het eerste jaar, maar ook in hogere jaren mag je nog

geleiders en studiebegeleiders. Soms wordt er een verdere opdeling gemaakt per opleiding, en begeleiding per vak is ook mogelijk. Zo vertelt Marleen over de werking in de FEA: “Vakinhoudelijk is ervoor gekozen dat we de basiswetenschappelijke vakken in het eerste jaar ondersteunen: wiskunde, scheikunde, natuurkunde en informatica. We ondersteunen echter ook nog een deel in het tweede jaar. We bieden dus een brede waaier aan.”

“

“Ik denk dat er geen enkel monitoraat is waarvan ik durf zeggen dat ik er niks van kan leren”

steeds bij hen aankloppen met dezelfde vragen en bedenkingen. We gingen in gesprek met twee studiebegeleiders: **Marleen Vander Straeten** van de faculteit Ingenieurswetenschappen en Architectuur (FEA) en **Gert Van Der Goten** van de faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen.

EENZELFDE UITGANGSPUNT

Bij de faculteiten Rechten en Criminologie, en Diergeneeskunde zijn de studie- en trajectbegeleidingstaken ingevuld door één groep begeleiders, maar bij de meeste faculteiten zijn de monitoraten opgedeeld in trajectbe-

Monitoraten verschillen onderling van aanpak, maar ze vertrekken wel vanuit hetzelfde raamwerk, beschreven in ‘Visie op studentenbegeleiding aan de UGent’. Dit gemeenschappelijk gedragen document werd opgesteld met de inbreng van de studie- en trajectbegeleiders in samenwerking met de Gentse Studentenraad. De bedoeling is, aldus de tekst, om “een kader te scheppen voor de begeleiding van (kandidaat-)studenten aan de Universiteit Gent.” Ook rond het thema ‘efficiënter studeren’ werd er een gezamenlijke aanpak en bijhorende brochure uitgewerkt. “We blijven trouw aan de brochure, die uiteindelijk gegroeid is vanuit de monitoraten zelf. Maar rekening houden met hoe een lesgever zijn vak invult en hoe de

evaluatie eruitziet, is evenzeer belangrijk”, aldus Marleen.

Ook vergaderen monitoraatsmedewerkers van alle faculteiten maandelijks samen. Dit leidt tot een ideeënuitswisseling. Gert vertelt: “Niet alles wat anderen doen, kunnen wij toepassen, maar ik denk dat er geen enkel monitoraat is waarvan ik durf zeggen dat ik er niks van kan leren. Er zijn wel dingen die dichterbij je liggen, waar je al sneller iets van opsteekt. In ons geval zijn sommige vakken hetzelfde als bij de opleiding criminologische wetenschappen. Daar werken we soms nauw mee samen; bepaalde sessies nemen we bijvoorbeeld over.” Een concreet resultaat van de wisselwerking is ‘Warm Welkom’, het welkomstmoment dat gegroeid is vanuit de faculteit Economie en Bedrijfskunde, en nu door verschillende monitoraten is overgenomen.

OOK DE BESTE STUDENT

Als je al wat langer aan UGent rondloopt, kun je het gevoel hebben dat monitoraten er vooral voor eerstejaars zijn. “We willen voornamelijk de overgang van middelbaar naar universiteit in stapjes laten verlopen. In het eerste semester zijn wij heel aanwezig, maar we proberen ook wel in elk jaar te vertellen: “Denk aan ons, kom langs”, aldus Gert. Hij

geeft wel aan dat ouderejaars moeilijker te bereiken zijn, al onderneemt men zeker pogingen. “We hebben de laatste tijd ook onze Instagrampagina en we merken dat dat wel werkt, dat we daar ook wel studenten uit de hogere jaren mee aanspreken.”

Monitoraten kunnen ook bij problemen als doorgeefluik functioneren. “We werken nauw samen met de proffen. We zitten ook in de les in het eerste jaar, dus we zien ze dan wekelijks. Alles kan besproken worden. Vaak gaan de proffen daar ook rekening mee houden, en kunnen we dingen veel beter aanpakken”, vertelt

“

***“We blijven
studiebegeleiders,
geen psychologen”***

Gert. Marleen vult aan dat er zelfs proffen zijn die het leuk vinden om feedback te krijgen en eens te horen waar studenten mee worstelen, omdat ze daar dan kunnen op inspelen tijdens de les.

Studie- en trajectbegeleiders komen in contact met studenten met uiteenlopende problemen. “We blijven studiebegeleiders, geen psychologen. Wij kunnen aan bepaalde problemen weinig

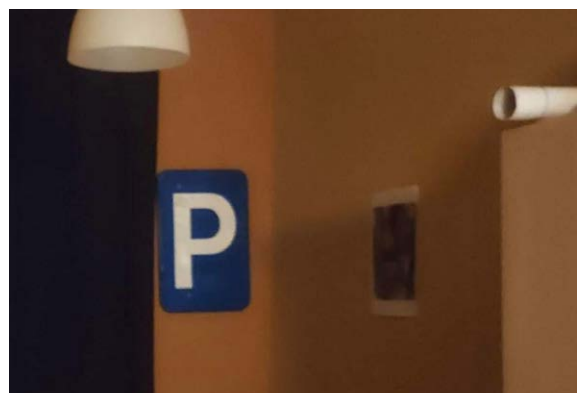
doen, maar dan zorgen we ervoor dat die student bij de juiste personen terecht komt. Dat komt jammer genoeg regelmatig voor”, vertelt Gert. Studiebegeleiders zijn er echter niet enkel voor mensen die het erg moeilijk hebben. Zo vertelt Gert: “Bij statistiek merken we dat studenten die het niet goed gedaan hebben en nooit gebruikgemaakt hebben van de begeleiding, op feedback zeggen dat ze dachten dat het wel zou lukken. Het is heel goed dat ze er dan wel gebruik van willen maken, maar als ze dat wat vroeger hadden gedaan, dan was het misschien de eerste keer gelukt. Het is ook voor de beste student altijd relevant om workshops en infosessies bij te wonen.”

Voor een overzicht van alle begeleiding die UGent aanbiedt, neem een kijkje op de Wel in je vel-pagina.

VERKEERD GEPARKEERD

VERKEERSBORDEN BUITEN CONTEXT

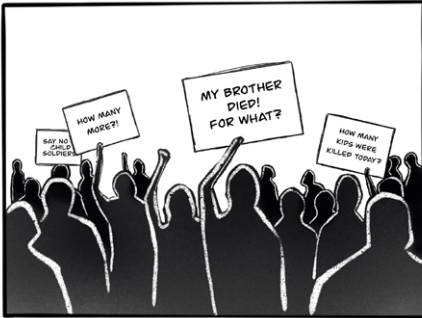

wetenschapskort

DOOR GIULIANA GILBERT // BEELD DOOR YANNE DE FRENNE

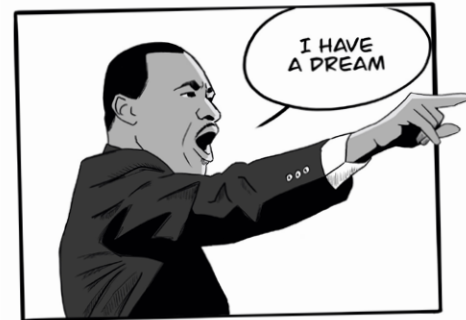
DE CRUCIALE ROL VAN JONGEREN

Protest is een vorm van meningsuiting die al eeuwen bestaat, maar het valt de laatste decennia op dat meer en meer jongeren op straat komen. Toch hadden jongeren in het verleden ook al een leidersrol in vele protesten en gaven ze mee de aanzet tot sociale verandering in de maatschappij. Een goed voorbeeld hiervan is de burgerrechtenbeweging in Amerika die werd geleid door de Student Nonviolent Coordination Committee (SNCC). Zij gaven opleidingen aan de voetsoldaten die gericht waren op vreedzaamheid. Ze zagen protest als een goede soort onrust die kan provoceren en tot verandering leiden. Er waren ook achter de schermen tal van jongeren die het gesegregeerd schoolsysteem mee hielpen omverwerpen. Ook tijdens de vele Vietnamprotesten in de jaren 60 en 70 was de impact van jongeren niet te onderschatten.

I HAVE A DREAM!

Dat de beste ideeën spontaan zijn, wordt bevestigd door één van de bekendste speeches ooit. 'I have a dream' van **Martin Luther King** gaf me de aanzet tot verzet en 'The Civil Rights Act'. De avond voor de toespraak kwamen King en zijn adviseurs samen om de tekst te schrijven. 'The dream' had hij al gebruikt, als een rode draad doorheen zijn toespraken. Daarom werd hij ook geadviseerd om dit niet nog eens te doen. Bij het voorlezen van zijn speech de volgende dag, merkte hij dat zijn nieuwe speech geen impact had op de toeschouwers. Dit veranderde wanneer **Mahalia Jackson**, een goeie vriendin van King, instinctief uitriep: "Tell 'em about the dream, Martin!" Hij vertelde over zijn droom, een wereld van gelijkheid en zonder racisme. Deze woorden waren geïmproviseerd en waren zonder Mahalia nooit uitgesproken.

MUZIEK VOOR EN DOOR PROTEST

Vandaag zien we dat actuele problematieken verwerkt worden in muziek, maar het tijdperk van de protestzangers situeert zich eigenlijk in de jaren 60 en 70 – de tijd van de hippies en de protestgeneratie, met als bekendste slogan 'Make love not war', eerst tegen de Vietnamoorlog en later uiteindelijk als universeel ideaal. Eén van de eerste en bekendste protestzangers uit deze tijd is **Bob Dylan**. Met zijn nummers veroverde hij niet enkel de harten van velen, maar bracht hij op zijn unieke manier statements over de conflicten van toen, zo ook bij hét protest waar de speech van Martin Luther King plaatsvond. De kracht van zangers om mensen te overtuigen is zeer sterk en de mogelijkheid om mensen te bereiken nog sterker. Ook in Nederland en Vlaanderen hebben we protestzangers gekend, denk maar aan **Boudewijn de Groot** met 'Welterusten, meneer de president'.

HAY DAY: HIER LEER JE BOEREN

DOOR IBE BRAECKMAN

Greg is te oud om zijn boerderij te onderhouden en draagt daarom de verantwoordelijkheid over aan jou. Eindelijk! Nu kan je ervaren hoe het er echt op het platteland aan toegaat. Maar hoe representatief is zo'n 'Hay day'-boerderij nu eigenlijk?

Wanneer je nog maar net het spel speelt, merk je dat alles vlot gaat. Tarwe en maïs kan je binnen enkele minuten al oogsten. Ook de kippen doen goed hun best, want na een klein half uurtje liggen er al enkele lekkere eitjes op je te wachten. Naarmate je hogere levels bereikt, begint jouw reële dagelijks leven zich zelfs af te spelen rond het boerderijleven. "Nee, ik kan om 20u niet mee op café. Mijn schapen zijn dan klaar om geschoren te worden."

TIJD EN RUIMTE ZIJN RELATIEF

Tijdens het maken van dit verslavende boerderijspel is er toch iets misgelopen: de tijdsindeling. Supercell, de spelontwikkelaar, heeft nog nooit gehoord van het begrip 'op schaal'. Het is natuurlijk een spel, maar door er geen goed gebruik van te maken, verlaagt de geloofwaardigheid van het spel enorm. Een hamburger bakken op de barbecue duurt volgens 'Hay day' twee uur. Als je dat dan vergelijkt met de tarweteelt, die maar twee minuten duurt, gaat het spel er dus van uit dat een hamburger bakken zestig keer langer duurt dan tarwe zaaien, laten groeien én oogsten.

Als je als niet-Haydayboer aan de slag gaat, is het produceren van

tarwe eigenlijk een iets langere klus. Tarwe is namelijk een eenjarig gewas. Zo worden jaarlijks de graanvelden na de oogsttijd omgeploegd, waarna de tarwe opnieuw wordt ingezaaid. Tarwegewassen kunnen we ook indelen naar het groeiseizoen. Wintertarwe wordt in oktober gezaaid en is na ongeveer tien maanden klaar om geoogst te worden. Zomertarwe daarentegen, wordt vroeg in het voorjaar gezaaid en na zes maanden al geoogst. We kunnen van geluk spreken dat in het dagelijkse leven een hambur-

wordt gefluisterd dat wetenschappers druk in de weer zijn om deze bijzondere case binnen de relativiteitstheorie te doen passen. Tijd die sneller verloopt op het graanveld dan in de varkensstal is binnen het huidige wetenschappelijke kader moeilijk te verklaren.

EEN IDEALE WERELD VOOR VARKENTJES

Het is vrij onlogisch dat schapen pas nadat ze gevoerd zijn terug wol aanmaken. Ook de koeien beginnen pas met melk te produceren na hun maaltijd. Dat is al verbazingwekkend, en dan hebben we het nog niet gehad over de varkens. De roze beestjes geven om de vier uur spek. Ja, geven, want in 'Hay day' gaat zo'n varkentje helemaal niet dood. Het dier geeft spek zonder dat er zelfs maar één druppeltje bloed vloeit. Het varkentje zal er hoogstens een beetje beuteuterd uitzien, maar dat probleem is onmiddellijk opgelost wanneer je het

beestje eten geeft. Vier uur later staat het dan alweer klaar om spek te geven. *Spoiler alert:* op een echte boerderij is dat niet zo. Maar die uitleg wordt jullie bespaard.

“

Varkentjes geven spek zonder dat er zelfs maar één druppeltje bloed vloeit

ger maken niet zolang duurt, anders was McDonald's al lang failliet gegaan.

Het lijkt er dus op dat boer **Greg** een wormgat gevonden heeft dat zelfs **Stephen Hawking** niet zag aankomen. In de wandelgangen

“HET IS PROBLEMATISCH DAT MENSEN ZICH NIET VERANTWOORDELIJK VOELEN VOOR WAT ZE DOEN”

DOOR BJARNI VANHOUTTE, NATHAN LAROY & HANNAH BOEN // BEELD DOOR NOAH DOLS

De geschiedenis leert ons dat mensen sterk beïnvloed kunnen worden door autoriteit. Verblind door gehoorzaamheid kunnen mensen gedwongen worden tot wrede daden. Professor Emilie Caspar tracht in kaart te brengen wat autoriteit met ons brein doet.

In de voorbije jaren gaf professor **Caspar** maar liefst 45.000 keer aan iemand het bevel om een pijnlijke elektrische shock toe te dienen aan een onschuldig slachtoffer. Ze ontwierp namelijk een experiment om te onderzoeken wat er zich afspeelt in iemands hersenen wanneer die bevolen wordt anderen pijn te doen.

“Elk experiment telt twee participanten die elk een rol krijgen: uitvoerder of slachtoffer. De uitvoerder krijgt steeds de keuze tussen twee

knoppen: een knop die een shock geeft aan het slachtoffer en een knop die dat niet doet. Als de uitvoerder ervoor kiest een shock toe te dienen, kan die vijf eurocent verdienen. Het experiment bestaat uit twee condities: in de ene conditie is de uitvoerder volledig vrij om te beslissen, maar in de andere conditie krijgt de uitvoerder bevelen.”

schuldgevoelens, minder actief zijn. Dit kan verklaren hoe mensen wrede daden kunnen begaan onder dwang. Maar verder onderzoek blijft nodig.”

“Ik heb geleerd dat er heel veel – te veel – mensen zijn die zomaar bevelen opvolgen, zelfs als het gaat over een deel van de bevolking uitroeien”

Om het effect van autoriteit op de menselijke cognitie verder

te onderzoeken, trok Caspar met een onderzoeksteam naar Cambodja en Rwanda, twee landen die tijdens de vorige eeuw te kampen kregen met een gruwelijke genocide. Caspar interviewde er voormalige daders van de genocide om hun perspectief te begrijpen. Ze vergeleek of wat daders vertelden, overeenkwam met resultaten van hersenscans. Ook toonde ze aan dat sterke verschillen tussen slachtoffers en daders blijven bestaan op neurale niveau en dat het effect van een traumatische gebeurtenis mee te maken ook de volgende generaties beïnvloedt.

HEINDE EN VERRE

Dergelijk onderzoek uitvoeren is echter geen sinecure. Zo stuitte Caspar op verschillende struikelblokken: “Het was niet gemakkelijk om mensen te vinden die bereid waren om aan het onderzoek deel

te nemen. In Rwanda zijn genocideplegers in zekere zin bekend, omdat er grootschalige veroordelingen zijn geweest (de Gacaca-processen, *red.*). Ik werkte daarom samen met een lokale ngo die de relaties tussen de daders en slachtoffers tracht te herstellen en verzoening stimuleert. In Cambodja was het echter nog complexer. Er is immers in principe niemand veroordeeld voor wat daar gebeurd is. En mensen willen vaak niet openlijk praten over wat ze gedaan hebben, om wraakacties te vermijden. Gelukkig kreeg ik daar hulp van het Documentatiecentrum van Cambodja, een ngo die als doel heeft getuigenissen van overlevenden van de genocide, zowel daders als slachtoffers, te verzamelen.”

“Het onderzoek was daarnaast extra moeilijk omdat deze landen geen machines ter beschikking hebben die normaal worden gebruikt in neurowetenschappelijk onderzoek. Dat betekende dat we het materiaal vanuit Europa moesten overbrengen. Aangezien we werkten met overlevenden van genocides, moesten we vaak naar zeer landelijke dorpen trekken. Er was daar nauwelijks elektriciteit en deze mensen hadden nog

nooit een computer gebruikt, laat staan een draagbare elektro-encefalografiemachine (EEG) gezien. Het was niet gemakkelijk om hen te overtuigen dat de elektrodes van de EEG hen geen pijn zouden doen, of dat ik hun gedachten niet zou kunnen lezen.”

DIVERSITEIT

Caspar startte een blog om haar ervaringen te delen: “Bijna geen enkele neurowetenschapper gaat

“

“Het was niet gemakkelijk om hen te overtuigen dat de elektrodes hen geen pijn zouden doen, of dat ik hun gedachten niet zou kunnen lezen”

de wereld rond om een niet-westerse populatie met een draagbare EEG te onderzoeken. Velen denken dat het niet eens mogelijk is om met dit materiaal naar afgelegen gebieden te trekken. Ik bewijs met mijn onderzoek dat dat wel kan.”

“Ik denk dat het duidelijk is dat we diversiteit missen in de neurowetenschappen. Ik wil daar verandering in brengen. Hoe kunnen we er immers zeker van zijn dat de conclusies die we trekken op basis van onderzoek op westerse bevolkingsgroepen gelden voor alle mensen, als we ons enkel richten op een heel klein deel van de wereldpopulatie? Ik besloot daarom een blog te maken, omdat ik wil laten zien dat het haalbaar is.”

ETHISCHE KWESTIES

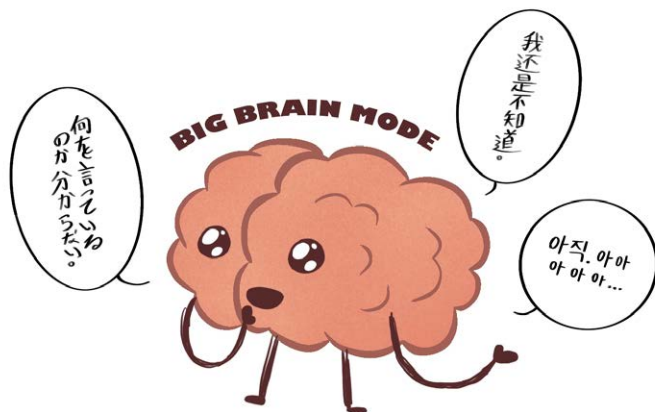
Vroeger psychologisch onderzoek rond het thema van autoriteit heeft echter de voorbije decennia heel wat klappen moeten incasseren. De bekendste gevallen zijn wellicht de flagrante fraude van **Philip Zimbardo**, bekend van zijn wereldberoemde Stanford Prison Experiment, en de ethische vraagtekens die gesteld kunnen worden bij **Stanley Milgrams** shockonderzoeken.

Caspar vindt het echter nog steeds een belangrijk thema om te onderzoeken: “De ethische vraagtekens die geplaatst kunnen worden bij de studies van Zimbardo en Milgram hebben ervoor gezocht dat nog weinig onderzoekers zich sindsdien hebben verdiept in dit onderwerp. Ik heb geleerd dat er heel veel – te veel – mensen zijn die zomaar bevelen opvolgen, zelfs als het gaat over een deel van de bevolking uitroeien. Het is enorm problematisch dat zo veel mensen zich niet verantwoordelijk lijken te voelen voor wat ze doen. En als je dat fenomeen beter wilt begrijpen, dan moet je het durven bestuderen.”

BEPAALT TAAL ONZE REALITEIT?

DOOR NATHAN LAROY
BEELD DOOR YANNE DE FRENNE

Loquor, ergo cogito, ergo sum. Ik spreek, dus ik denk, dus ik ben. Deze uitbreiding van het aloude gezegde houdt de psycholinguïstiek al decennia bezig. Maar klopt dat wel? Heeft de taal die je spreekt werkelijk zo'n invloed op hoe je denkt?

Waar anders kan je dit thema aanvatten dan bij de grootvaders van het linguïstisch relativisme? **Edward Sapir** en **Benjamin Whorf** voerden in de jaren 20 van de vorige eeuw onderzoek uit naar hoe structurele eigenschappen van taal een invloed uitoefenen op hoe mensen de wereld rondom hen waarnemen en hoe taal cultuur vormgeeft.

Vandaag bestaat de Sapir-Whorf-hypothese uit verschillende vormen die doorheen de jaren onder invloed van voortschrijdend inzicht ontwikkeld zijn. De strengste variant staat bekend als 'linguïstisch determinisme'. Die stelt dat menselijke cognitie volledig bepaald is door taal. Het is misschien wat kort door de bocht, maar dat zou willen zeggen dat als je iets niet onder woorden kan brengen, het eigenlijk niet bestaat voor jou.

Zo zouden de Inuit door de semantische rijkheid van Inuktitut op perceptueel vlak effectiever beter dan ons 'soorten sneeuw' kunnen onderscheiden van elkaar. Wij zouden de subtiele verschillen gewoon niet kunnen waarnemen, door een gebrekkige taal. Sapir zelf stelde zo ook dat de Hopi, een stam inheems aan het huidige Arizona, geen begrip van tijd hebben. Het licht van een nieuwe dag toont niet zozeer 'een nieuwe dag', als 'de terugkeer van het licht', omdat tijd voor de Hopi niet bestaat uit lineaire, telbare eenheden zoals bij ons.

MOOIE VERHAALTJES

Een terugkerend probleem met die strenge interpretatie van de Sapir-Whorfhypothese is dat concreet empirisch onderzoek die vaak stevig op zijn grondvesten doet daveren. Sommige talen

drukken bijvoorbeeld tijd uit met ruimtelijke metaforen (zoals 'vooruitblikken' naar iets, of to 'push back' a meeting). Als hypothese verwacht je dan dat wanneer sprekers van die talen net een horizontaal georiënteerde beweging of ruimtelijke relatie aandachtig hebben verwerkt, dat ervoor zorgt dat zij zo'n tijdsuitdrukking sneller begrijpen. Of toch sneller dan wanneer men net een verticale beweging heeft waargenomen, dat met het taalaspect zou interfereren. Onderzoek daaromtrent is echter weinig eenduidig.

Een ander bekend voorbeeld betreft kleurwaarneming: oude stammen die een taal spreken met wei-

“
Mensen lijken een zekere
magie te willen toeschrijven
aan taal

nig kleurwoorden, zouden moeite ondervinden om licht verschillende kleuren te onderscheiden, juist omdat ze er geen woord voor hebben. Sommige onderzoeken lijken dat vermoeden te bevestigen, maar andere vinden dan weer geheel het tegenovergestelde.

En eigenlijk is dat laatste een beetje de rode draad: initiële bevindingen lijken veelbelovend, maar on-

afhankelijke onderzoeksgroepen kunnen die vervolgens maar met moeite herhalen en bevestigen. Dat taal onze cognitie en realiteit voor honderd procent zou bepalen, is dus wellicht een te eenvoudige voorstelling van de werkelijkheid.

Trouwens, de Inuit hebben helemaal niet meer dan vijftig woorden voor 'sneeuw', zoals vaak gezegd wordt. Dat idee stamt onder andere af van het feit dat Inuktitut een polysynthetische taal is, wat wilt zeggen dat zinnen niet bestaan uit veel verschillende woorden, maar uit bijvoorbeeld een of twee woorden waarin veel betekenisvolle stukjes aan elkaar geplakt zijn. Zo wordt de zin 'ik ben blij om hier te zijn' vertaald naar '*quviasuktunga tamaanniinama*' – slechts twee woorden! 'Sneeuw' kan zo dus ogenschijnlijk als veel 'woorden' voorkomen (alhoewel de kwestie eigenlijk nog ingewikkelder is).

TAAL ZONDER MEER?

Taal bepaalt onze realiteit misschien niet, maar zijn er dan helemaal geen invloeden? Neem bijvoorbeeld oriëntatie in de ruimte. Sommige talen maken geen gebruik van ruimtelijke aanduidingen als voor, achter, links en rechts, maar enkel van windrichtingen. Het referentiepunt van richting staat dus buiten de spreker. Als je elke ruimtelijke verhouding, dus ook vorken ten aanzien van borden, moet aanduiden met een windrichting, is het belangrijk dat je te allen tijde je oriëntatie kent. Mensen die zulke talen vloeiend spreken, zouden dan ook een be-

ter ruimtelijk oriëntatievermogen hebben, dixit onderzoekers aan het Max Planck Instituut.

Maar ook bij zulke zaken blijft een kritisch oog nodig. Fenomenen van dit genre worden veelal teruggevonden bij stammen die op traditionele wijze in afgelegen gebieden wonen. Als je leeft zoals je voorouders dat eeuwenlang deden, afgezonderd van anderen,

“

Je zou fobieën, tics, en zelfs bijziendheid kunnen verhelpen met taal

is het logisch dat je cognitieve capaciteiten zich enten op klassieke vaardigheden als oriëntatievermogen in de ruimte. Het is dus niet zo duidelijk hoe dergelijke bevindingen iets kunnen betekenen voor de moderne mens.

HOAXES ALOM

Er doen verschillende hoaxes de ronde over hoe taal je gedachten zou sturen of beïnvloeden. Een bekend geval is *the bilingual advantage*. Meertalige personen zouden een algemeen sterkere cognitieve capaciteit hebben. Meertaligheid zou je de magische kracht geven om beter te focussen en te multitasken, het zou je een hoger IQ opleveren, enzovoort. Sterk wetenschappelijk bewijs is hier echter niet voor, zo schreef ook professor **Robert Hartsuiker**, psycholinguïst aan de FPPW. Als het al waar zou zijn, veroorzaakt meertaligheid dan de betere cognitieve capaciteiten, of omgekeerd?

Neuro-linguistic programming is dan weer een populaire pseudowetenschappelijke hoax bij leiderschaps-'experts', hypnotherapeuten en bepaalde *gym & crypto bro*-achtige types. Het is Sapir-Whorf in essentie: door op een bepaalde manier te spreken, kan je andere personen of jezelf programmeren, daar jouw spraakpatroon als een soort Trojaans paard iemands hersenen binnendringt om er je werkelijke bedoelingen te veruitwendigen. Je zou gedragspatronen kunnen beïnvloeden, maar ook fobieën, tics en zelfs bijziendheid kunnen verhelpen met taal.

Opnieuw is daar jammer genoeg – vanzelfsprekend – weinig van aan. Opvallend blijft wel hoe mensen een zekere magie lijken te willen toeschrijven aan taal, alsof het danig speciaal zou zijn. Als je iets genoeg herhaalt, wordt het misschien werkelijkheid.

BURGERLIJKE ONGEHOORZAAMHEID: NOOD BREEKT WET?

DOOR LOUISE DE MEYER
BEELD DOOR JONAS LAMPENS & LIEKE ZUIDERWIJK

Petities, demonstraties, flyers en berichten op sociale media: er zijn veel manieren om te tonen dat je niet akkoord gaat met een situatie, zonder dat je daarbij de wet overtreedt. Maar wat doe je als niemand naar je legale protestacties luistert?

Dankzij het recht op manifestatie en vrije meningsuiting kan onrecht aangekaart worden. Zo zijn protestmarsen of stakingen – als je een vergunning hebt – volledig legaal. Sommige protestacties gaan echter verder dan dat: ze overtreden bewust de wet. Die acties vallen meestal onder de noemer ‘burgerlijke ongehoorzaamheid’, al is dat een moeilijke term. **Sigrid Sterckx**, professor in de ethiek en sociale en politieke filosofie, licht toe.

Wat is burgerlijke ongehoorzaamheid?

“De term ‘ongehoorzaamheid’ slaat op het opzettelijk overtreden of negeren van wetten om ongenoegen te uiten. Daarbij is het niet altijd zo dat de wet waartegen geprotesteerd wordt, degene is die wordt geschonden. Het kan ook de bedoeling zijn om net een gebrek aan beleid aan te klagen en met je actie een nieuw beleid te bekomen. Denk

maar aan de activisten van Just Stop Oil die soep gooiden op een schilderij van van Gogh. Zij klaagden het gebrek aan een robuust klimaatbeleid aan en protesteerden tegelijk tegen het bestaan van wetten die het gebruik van fossiele brandstoffen beschermen.”

“

“Het moet je intentie zijn om de ogen van andere burgers te openen”

“Wat de ongehoorzaamheid dan burgerlijk maakt, is zowel de plaats waar je de actie uitvoert, als de rol die je daarin vervult. Je kan enkel burgerlijk ongehoorzaam zijn in publieke ruimte en op een zichtbare manier. Het moet immers je intentie zijn om de ogen van andere burgers te openen voor de strijd die je wil voeren.”

lijke ongehoorzaamheid. Sommigen zijn van mening dat geweld nooit ethisch gebruikt kan worden. Een voorbeeld is **Martin Luther King**, die een model van geweldloos verzet werd met zijn mars op Washington en de busboycots. Voor hem was het kristalhelder: geweld is nooit ethisch gerechtvaardigd. Het kan begrijpelijk zijn dat iemand de drang voelt om over te gaan tot geweld, maar dat gevoel omzetten in de praktijk is totaal onaanvaardbaar. Volgens hem is geweld een aanfluiting van de menselijke waardigheid en mag je je nooit verlagen tot dat niveau. Alleen op die manier kan je het geweten van andere burgers aanspreken.”

“Op dat vlak was **Malcolm X** zijn tegenpool. Hij zag de houding van King als een soort passiviteit, de andere wang toekeren: je laat het onrecht gewoon gebeuren en slaat niet terug. Als je in lijn wilt zijn met je menselijke waardigheid kan je niet passief zijn.”

Wanneer is protest nodig?

“**Augustinus** zei al honderden jaren geleden: ‘Een wet die niet rechtvaardig is, is geen wet.’ Andere invloedrijke denkers hebben hem daarin gevolgd, waaronder ook King. Volgens hem is een on-

Welke methodes van protest vallen dan onder de noemer van ‘burgerlijke ongehoorzaamheid’?

“In de literatuur is er onenigheid over het onderscheid tussen geweldloze en gewelddadige burger-

rechtvaardige wet niet bindend en moet je proberen om rechtvaardigheid opnieuw te bekomen. Dat kan je proberen via debat, via dialoog met de beleidsmakers of op andere legale manieren. Als dat niet lukt, kan je overgaan naar de volgende fase. Want hoe lang kan je verwachten dat iemand gelooft in de gebruikelijke kanalen als die persoon onrecht blijft ondervinden? Natuurlijk is ook niet elke burgerlijke ongehoorzaamheid per definitie fantastisch. Je moet het geval per geval bekijken.”

Onder welke voorwaarden kan je burgerlijke ongehoorzaamheid ethisch verantwoorden?

“De motivatie van je actie is erg belangrijk. Er moet iets op het spel

staan in termen van rechtvaardigheid dat het individu overstijgt. Het moet duidelijk zijn dat je handelt voor een collectief belang.

Henry David Thoreau, de eerste filosoof die de term ‘burgerlijke ongehoorzaamheid’ gebruikte, beschreef dat hij zijn belastingen niet betaalde als protest tegen de slavernij. Dat soort acties liggen moeilijk in de ethiek; het was voor hem immers ook voordelig om geen belastingen te

betalen (*lacht*).”

“Ook communicatie is een belangrijke voorwaarde. Transparantie over het beleid waar je tegen protesteert

“

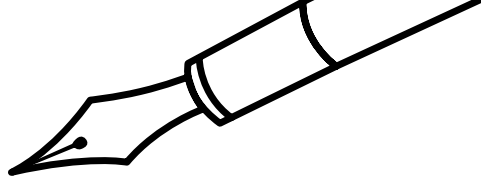
“Mensen denken vaak dat een probleem aan hen ligt, dat zij de losers zijn”

en de reden van je protest onderscheiden burgerlijke ongehoorzaamheid van andere soorten wetsovertredingen. Met je actie moet je proberen om mensen te onderwijzen en bewust te maken, of ze dat nu willen of niet. Verder legt elke filosoof nog andere voorwaarden en accenten. Over veel elementen bestaat geen eensgezindheid.”

Is het ethisch geen probleem dat andere burgers soms ongemak ondervinden van protestacties?

“Ik kan me geen enkel voorbeeld van burgerlijke ongehoorzaamheid voor de geest halen waarbij andere burgers niet gestoord worden. Het is net een belangrijk aspect van het protest dat je op een zichtbare manier aandacht trekt. Daar zal altijd wel iemand ongemak van ondervinden, zelfs als je geen fysieke belemmering of beschadiging veroorzaakt. Vaak behoren de mensen die zich gestoord voelen door een actie ook net tot de doelgroep ervan en zou je hopen dat ze daardoor zouden bijleren en solidair worden met het initiatief.”

“Een andere functie van zichtbaar actievoeren is dat je schaamte wegneemt. Schaamte is een heel krachtige manier om problemen die besproken moeten worden, niet naar boven te laten komen. Dat is het geval bij racisme, grensoverschrijdend gedrag, armoede, enzovoort. Mensen denken vaak dat een probleem aan hen ligt, dat zij de losers zijn en dat anderen het allemaal wél aankunnen. Als je het bewustzijn kan verhogen met je acties en kan uitleggen hoe wijdverbreid sommige problemen zijn, zullen veel meer mensen door de schaamte kunnen breken.”

aan mijn beste vriend

DOOR IBE BRAECKMAN

We hebben allemaal wel iets dat ons blij maakt wanneer we na een vermoeiende week op kot thuiskomen. Bij mij was dat mijn beste vriend. Die met vier poten, de liefste snoet, flapperende oren en een zachte gouden vacht.

Mijn lieve golden retriever werd negen jaar geleden vernoemd naar **Yoshi** uit 'Super Mario Bros.'. Een betere naam hadden we niet kunnen bedenken; hij was inderdaad een klein, vrolijk draakje. Zo stonden zijn mondhoekjes altijd een beetje omhoog, waardoor zijn constante glimlach je telkens weer een dopaminekick gaf. Het draakje in hem durfde wel al eens een boterham of pizza van tafel stelen.

Ik dacht dat die naam altijd mijn eerste woord zou zijn bij het openzwaaien van de voordeur. Die 'altijd' werd jammer genoeg ingekort naar acht jaar en zeven maanden. Veel te vroeg werd mijn beste vriend ingeslapen.

Yoshi maakte van ons huis een warme thuis waar ik graag was. Het werd vooral een minder eenzame plek. Zo lag hij altijd naast de piano wanneer ik aan het oefenen was, om dan af en toe eens op te kijken wanneer ik voor de tiende keer dezelfde maat speelde. Tijdens het eten stond hij altijd klaar om mijn restjes, die ik natuurlijk opzettelijk had overgelaten, op te eten. 's Avonds keek hij graag mee tv. Op iets mindere dagen zorgde hij ervoor dat ik energie had om op te staan. Niets verzette mijn gedachten beter dan samen met hem gaan lopen. Want Yoshi met zijn blijde snoet kwispelend op en neer zien springen wanneer ik zijn leiband tevoorschijn haalde, maakte mijn dag al stukken beter.

Golden retrievers staan erom bekend betrouwbaar, vriendelijk en intelligent te zijn. Bij Yoshi kan dat lijstje nog wat uitgebreid worden. Yoshi stond vooral gekend voor zijn *guilty pleasure*: kontje krabben. Zijn kont was de plek waar hij het liefst geaaid werd. Dus ging hij dan ook altijd met zijn kont naar jou gericht staan om aan te tonen dat hij een krabbeurt kon gebruiken. Iedereen die bij ons op bezoek kwam, kon

“

Yoshi maakte van ons huis een warme thuis waar ik graag was

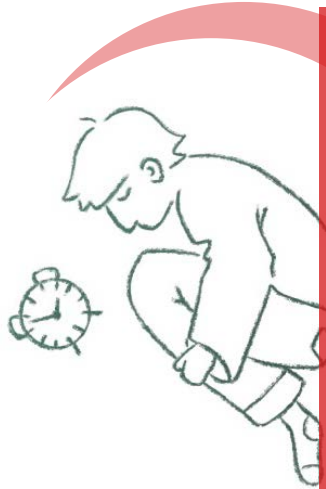
zijn schattige kopje niet weerstaan en begon dan maar te wrijven. Het was onmogelijk om er onderuit te komen, maar het toverde ook altijd een lach op ieders gezicht. Hij stond ook bekend om zijn verslaving aan filet de Saxe – dat is varkensvlees – waar we dan soms zelf niets van aten. Om het lijstje af te sluiten: hij had een vreemde voorliefde voor het trucje 'dood'. Dat was, naast zitten, het enige trucje dat hij goed beheerste. Je moest nog maar een snoepje of een schelletje filet de Saxe

in je hand nemen en hij lag al op zijn rug.

Lieve Yoshi, mijn beste vriend, thuiskomen van kot is niet meer zo leuk nu je er niet meer bent. Het voelt aan alsof je alle warmte die je ons huis gaf, hebt meegenomen. En soms gebeurt het nog wel eens dat ik je naam uitspreek als ik die voordeur binnenwandelen. Op zo'n moment wens ik alleen maar om jou nog één laatste knuffel te geven. Eentje die ik het liefst nooit meer zou loslaten.

Win verloren tijd voor jezelf

DOOR JEF TIMMERMANS // BEELD DOOR YANNE DE FRENNE

LAAT JE NIET GEVANGENZETTEN
IN 365 VRAGEN
24 MUREN
60 DISPUTEN EN
60 ROTONDEN

IS HET NIET DRINGEND TIJD
DAT WE EVEN, EEN OGENBLIK, EEN MOMENT
DE TIJD NEMEN
OM WAT MEER,
OF WAT ZEEËN,
DE *TIJD* TE NEMEN

NEEM EVEN DE *TIJD*
OOK AL IS HET VIJF VOOR TWAALF
TRILLEN DE WEKKERS VAN HET NACHTKASTJE
EN HAAST ZELFS DE SCHILDPAD ZICH DE BANALITIJD IN

NEEM EVEN DE *TIJD*
OOK AL SLAAT JE HART HET RITME VAN DE KOPPIGE
SECONDEN
DENKT JE HOOFD ALLEEN NOG MAAR IN TIK EN TAK
EN BEWEGEN JE LEDEMATEN LOUTER WIJZERZIN

NEEM EVEN DE *TIJD*
VOOR DE SNOOZEKNOP JE ENIGE *TIJDS*VLUCHT WORDT
ALS DE KLOK IN HOOGSTEIGEN ZOTGEDRAAI

NEEM EVEN DE *TIJD*
WIND JE NIET OP
LAS EEN TIJDS-PANNE IN
VERDWAAL TUSSEN DE SECONDEN
ONTDEK; TRAGER IS HET NIEUWE MEER

NEEM EVEN DE TIJD VAST.
GRIJP HAAR MET LUCHTIGE HANDEN
LAAT HAAR ZAND DOOR JE VINGERS GLIPPEN
STREEL HAAR DOOR DE HAREN
LAAT HAAR WAPPEREN IN EEN ZORGELOZE BRIES
EN LAAT HAAR VLIEGEN
VOORALEER JE EVEN GETIKT WORDT

VRIJE TIJD IS VERVLOGEN TIJD
VERLIES ZE MAAR

WERELDKAMPIOEN ROEIEN ÉN STUDENT AAN UGENT: INTERVIEW MET AARON ANDRIES

DOOR TAILAH BAERT // BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Aaron Andries combineert topsport met een opleiding industrieel ingenieur aan UGent. Hij werd vorig jaar wereldkampioen roeien in zijn categorie, samen met zijn partner Tristan Vandenbussche. Zijn droom? De Olympische Spelen.

Hoe ben je als kind in de roeisport beland?

“Vroeger was ik iets ronder (*lacht*). Ik heb heel veel sporten uitgeprobeerd: volleybal, zwemmen, judo enzovoort. Ik heb dan een sabbatjaar genomen en ben via via in het roeien terechtgekomen. Er was niet meteen een klik, maar ik was wel graag op het water. Het was wel uitdagend, en dat blijft het tot op vandaag. Er is competitie bijgekomen, groepssfeer, zoveel aspecten waardoor ik vandaag nog steeds genesteld zit in het roeien.”

Volg je een normaal studietraject, of krijg je een aangepaste planning?

“Ik splits mijn jaren op, dus ik volg momenteel ongeveer twee derde van een ‘normaal’ curriculum. Dat zijn iets minder dan veertig studiepunten. En ik krijg dat voorlopig rondgewerkt, dus dat gaat goed. Misschien ga ik volgend jaar, het jaar van de Spelen, wat minder studiepunten opnemen. Nu probeer ik zo veel mogelijk te doen omdat ik later geen geld ga kunnen verdienen met roeien, maar hopelijk wel met een ingenieursopleiding. Gelukkig kan ik steeds terugvallen op mijn vrienden; als topsporter ben ik deels afhankelijk van hen. Ik zit constant in tijdnood, dus is het handig dat zij mij

soms kunnen helpen met bijvoorbeeld opzoekwerk. Sociale contacten zijn belangrijk voor gewone studenten, maar misschien nog meer voor een topsportstudent.”

Hoe ziet jouw weekplanning eruit wanneer je geen competitie hebt?

“Momenteel neem ik het schoolschema als basis. Elke namiddag heb ik sowieso les. Dan werk ik in de voormiddag mijn trainingen af en in de avond kijk ik of ik nog tijd heb voor een kortere training, eventueel een fitness-sessie, zwemmen of lopen. Op vrijdag neem ik mijn tijd om te trainen, en doe ik dat ook uitgebreid met stretchen voor- en achteraf. In het

weekend zijn het uitgebreide trainingen, oftewel competitie.”

“

“Sociale contacten zijn belangrijk voor gewone studenten, maar misschien nog meer voor een topsportstudent”

Dus je gaat wel nog fysiek naar de les?

“Voor mij heeft dat nog altijd zijn voordelen. Het nadeel is dat ik dan lesgebonden ben, maar ik steek nog steeds meer op dan thuis. Het is natuurlijk wel combineerbaar. Ik denk dat ik rond de 22 à 24 uur per lesweek aan sport doe. Op een trai-

ningskamp of stage ga ik naar de 26. Je mag ook niet te veel doen, want dan belast je je lichaam en dat is ongezond. Maar ik probeer zoveel mogelijk te sporten en naar de les te gaan. Dat is het doel.”

Geeft een topsportstatuut garantie op lesopnames?

“Ik heb het ‘voordeel’ gehad van corona. Er zijn heel veel lesopnames gemaakt, en de proffen stellen die meestal wel beschikbaar.

“

Als iemand op straat mij aanspreekt, krijg ik daar wel een boost van. Dan denk ik: ‘Amai, ik ben wereldkampioen!’

Er zijn een aantal vakken waarvoor lesopnames worden voorzien, maar normaal gezien zou ik die wel kunnen opvragen. Voorlopig kan ik telkens naar de les gaan, dus heb ik ze niet nodig. Als ik op stage vertrek tijdens de lesweken

kan ik wel lesopnames vragen. En met mijn topsportstatuut kan ik ook examens uitstellen, wanneer die samenvallen met een competitie.”

Meedoen aan de Olympische Spelen is jouw droom. Zou je ooit een medaille kunnen behalen?

“In het roeien heb je een jeugd-categorie ‘uitgespeeld’ als je daar een medaille wint. Bij de junioren is mij dat gelukt. Nu zit ik bij de beloftes, de categorie tot 23 jaar. Ik word binnenkort 20, en ik zou deze categorie in principe ook al uitgespeeld hebben door een medaille te winnen. Daarna is het de elitecategorie. Maar als ik naar Parijs (Olympische Spelen in 2024, red.) zou mogen, ben ik eigenlijk nog belofte. Dus zeker in Parijs zal er mij geen medaille te wachten staan; ik verwacht dat ook niet. Toch zou ik graag kunnen gaan. Los Angeles volgt in 2028, dan zit de ambitie om te winnen er wel in. Parijs gaat vooral over deelnemen.”

Waarom zijn specifiek de Olympische Spelen de heilige graal binnen je sport?

“Dat is zoals de Moslims die naar Mekka willen gaan. Iedereen wil daar ooit een keer naartoe gaan, in de sport is dat ook zo. Iedereen wil een keer op de Olympische Spelen geweest zijn. Als je steeds op een hoger niveau presteert, is er uiteindelijk de allerhoogste top, de Olympische Spelen. Als je een competitiebeest bent, heb je gewoon de ambitie en drang om daaraan deel te nemen. Dat is het summum, hoger kan niet. Iedereen die daar rondloopt, heeft zich gekwalificeerd en is daar dus met een reden.”

Hoe voelt het om de beste ter wereld te zijn in iets?

“Ik ben wereldkampioen op het water. Dat doet mij wel iets. Toch sta ik met mijn voeten redelijk op de grond. Ik loop daar ook niet mee te pronken, ik ga niet elke dag met een Belgisch vestje rondlopen in UGent. Het is mooi als iemand mij herkent, maar niet erg als dat niet het geval is. Als iemand op straat mij aanspreekt, krijg ik daar wel een boost van. Dan denk ik: ‘Amai, ik ben wereldkampioen!’ Een enkele momentopname was ik de beste, maar ik blijf trainen om nog beter te worden. Ik ben er ook van overtuigd dat ik nog beter kán worden. Ik ben nog jong. Bij de profs roei ik tegen mannen van 26 jaar. Ik heb nog zeker vijf jaar om dat niveau te bereiken.”

Een klooster met hedendaagse kunst en bijhorende kunstzinnige projecten in het hart van Gent. Voor een zachte prijs à la *pay what you can*, is het een ideale plek voor elke student die de sleur beu is.

Wanneer je de Kunsthal binnenwandelt, bevind je je al direct tussen de kunstwerken. De eerste confrontatie is onmiddellijk met jouw eigen hoedanigheid, door de moeilijke keuze over hoeveel je gaat en wilt betalen. Kinderen mogen er helemaal gratis binnen, en komen rondneuzen kan al voor één euro, al zal een echte kunstfanaat wellicht vijf of meer durven betalen. Je moet dus zelf maar beslissen onder welke categorie je wilt vallen.

De kunst zelf – de voornaamste reden waarom je naar hier komt – is heerlijk hedendaags. Dat vind je minder makkelijk op andere gevestigde kunstplekken in Gent. Je zou de uitgestalde werken eerder verwachten in Berlijn of Rotterdam. De kunst is eens niet experimenteel om experimenteel te zijn, zoals vaak bij provinciale hedendaagse kunst. De werken van onder andere de 'Endless Exhibition', de Kunsthalversie

van een vaste collectie, zijn nu eens gewoon echt fijn om naar te kijken. De kunstwerken worden soms zelfs succesvol door een vleugje humor gekarakteriseerd.

HUMOR EN VERNUFT

Eleni Kamma, een van de twee kunstenaars met een tijdelijke collectie, stelt kleurrijke, zotte kunst tentoon. De werken die het meest opvallen, zijn twee video's met oneliners die doen denken aan een tv-sketch; iets te grof om zonder context hier neer te schrijven, maar passend bij de geavanceerdere studentenhumor die je hoopt te vinden. De tweede tentoonstelling, van **Dieter Durinck**, is een beetje beter verborgen en te vinden op het houten platform met uitzicht op de volledige tentoonstelling. Die constructie is qua architectuur best vernuftig gerealiseerd en draagt bij tot het nieuwe gevoel van de Kunsthal.

De Kunsthal neemt een positie in die tussen kleine Gentse musea en de grote gevestigde alternatieven van internationale allure ligt. Ze willen experimenteren met de manier waarop kunst gepresenteerd en ontwikkeld wordt. Dat klinkt misschien een beetje zweverig, maar wat ze hiermee willen bereiken, is wel echt duidelijk na het bezoek. De sfeer in de Kunsthal is heel ontspannen en mee met de wereld. Het klooster zelf is één grote, moderne en witte zaal, die duidelijk clasht met de overblijvende details en

het tongewelf van het oude klooster, om de kunst een nog meer hedendaagse uitstraling te geven. De chaos is moeilijk vast te leggen op camera, er hangt dan ook kunst tot aan het plafond.

DE MOEITE WAARD

Hoelang je rondloopt, kan je helemaal zelf beslissen. Het hangt dus af van hoeveel zin je hebt. Omdat het klooster heel ruim en groot is, kan je buiten staan op tien minuten voor een snelle kunstpauze, of je tijd nemen en alle video's, details en teksten aandachtig bekijken. En die zijn het zeker waard om even bij stil te staan. Een handige extra: er is ook een kunstcaféetje als je wat wilt blijven plakken.

Is het dus een bezoek waard? Ja, zeker als je met kunst jouw wereld durft te verruimen, of dat toch eens wilt proberen. Het is dan ook de moeite om hun website te bezoeken. Als je hedendaagse kunst in Gent een kans wilt geven, is deze bizar goede kunst zeker een aanrader.

1985:

NATIONAAL TRAUMA VOOR BEGINNERS

DOOR PIETER BEIRENS

België barst dan toch niet. VRT en RTBF hebben namelijk samen een serie gemaakt: '1985'. En wat voor een. De chaotische, hartverscheurende en compleet gestoorde jaren 80, toegankelijk voor iedereen die de periode niet meemaakte.

De al dan niet moreel verwerpelijke trend van true crime en onlineforadetectives wordt al decennia gevoed door een specifieke, schijnbaar onuitputbare goudmijn: De Bende van Nijvel, plegers van een reeks gewelddadige overvallen die het land destijds in hun greep hielden en die nog steeds op vrije voeten zijn. Voor een hele generatie Belgen, althans voor hen die hun tijd niet spenderen met het zoeken naar hoogbejaarde misdadigers, lijkt het Bendeverhaal vooral een stuk geschiedenis dat weinig met hun leefwereld te maken heeft. Daar brengt '1985' echter verandering in. Hoewel de serie zich vooral toespitst op de interne politiek en corruptie binnen wijlen de Rijkswacht, brengen de korte re-enactments van de overvallen en het geweld zowel de angst als de chaos op fascinerende en gruwelijke wijze tot leven.

De serie focust op twee perspectieven (eigenlijk drie, maar het wilde studentenleven van een piratenradio-DJ laten we hier even buiten beschouwing), elk van een jongeman die bij de Rijkswacht wilt. De een belandt in een corrupt en moordlustig netwerk van extreemrechtse Rijkswachters, de ander tracht dan weer de Bende op te sporen (spoiler: dat botst een beetje). Nu, een serie

over (het oplossen van) een misdrijf dat nog niet opgelost is, hoe maak je die? Wel, door het meeste gewoon te verzinnen, zo blijkt. '1985' is namelijk geen documentaire, maar een fictiereeks die echte gebeurtenissen incorporeert. Daar is de serie zeer duidelijk in, en zo vermijdt ze tevens de val van series als 'The crown', of dichterbij huis, 'Albert II'. Voor die laatste moesten ze het concept 'historische krijtlijnen' verzinnen om zichzelf in te

dekken tegen het feit dat veel delen van de serie gewoonweg niet gebeurd zijn.

Door elke aflevering te beginnen met de duiding dat de serie fictief is, en ze te eindigen met een overzicht van de waargebeurde feiten, blijft de kijker geïnteresseerd in het verleden. Om feit van fictie te onderscheiden biedt *VRT NWS* met **Dirk Leestmans** ook wekelijks een uiteen-

zetting van de echte context achter de gebeurtenissen in de serie: ideaal voor elke truecrimefetisjist wiens honger maar niet gestild kan worden. Zonder zekerheid over het echte verhaal van de Bende van Nijvel, biedt '1985' dus het beste alternatief: de echte gebeurtenissen aan elkaar lijmen met fictie. Zo wekken ze interesse in de zaak, maar kunnen ze toch een verhaal schetsen.

Beleving boven smartphone

DOOR SANDER MUYLAERT // BEELD DOOR BAVO BOBELIJN

Over heel de wereld voeren clubs een verbod of beperking in op het gebruik van smartphones. Waar komt die trend vandaan, en wat vindt de gemiddelde feestganger daarvan?

Smartphones zijn heel aanwezig in ons leven. Zo schreef **Stromae** er het liedje 'Carmen' over. In de videoclip zit een baldadige Twitervogel koppig op de schouder van de artiest. De vogel bemoeit zich van 's ochtends tot 's avonds met werkelijk alles. De Twitervogel representeert natuurlijk de talrijke sociale media; de videoclip toont de impact van smartphones op ons leven. En dat op een zeer herkenbare manier: net zoals de vogel is je smartphone namelijk altijd bij je, zo ook wanneer je een dansje gaat placeren. Met je smartphone kan je leuke en grappige herinneringen vastleggen, maar je kan er evengoed ongevraagd mensen mee filmen en dode GSM-momenten mee creëren – iedereen staat dan stil als een standbeeld zijn socials te checken. Daarom waren steeds meer feestvierders en dansclubs de smartphonecamera uit het nachtleven. Een goede zaak?

KEIN HANDY

Een nacht zonder camera's is in het buitenland al langer populair, zeker in de technoscene van Berlijn. Legendarische nachtclubs als 'Berghain' voorzien smartphones al jaren van een sticker-tje bij de ingang. Dit draagt bij aan het illustere imago van deze

dansclubs, versterkt door de sappige verhalen over seksfeestjes

“

Een dansvloer zonder camera's creëert een veilige ruimte

die over de club de ronde doen. Maar ook voor wie graag zijn kleren aanhoudt, is een dansvloer zonder camera's interessant.

Het creëert namelijk een groter gevoel van onbezonnenheid. Je mag onbesuisd dansen, je routine voor een nacht vergeten; er is niemand die het beeld voor de eeuwigheid kan vastleggen.

Achter de deuren van een dans-

club schuilt zo een wereld die de oude even doet vergeten. Dit wordt verstoord door een smartphone in de hand. Zo breng je de oude wereld gewoon mee binnen. De charme van het nachtleven verdwijnt op die manier voor een deel. Zeg nu zelf, mensen die voortdurend bezig zijn online het leukste beeld van zichzelf op te hangen, zijn niet bepaald bevorderlijk voor de sfeer. Een dansvloer zonder camera's creëert bovendien een veilige ruimte. Bezoekers worden minder ongevraagd gefilmd. Een transgender persoon die zich voor de eerste keer publiek uit, hoeft niet te vrezen dat dat ongevraagd op iemands socials verspreid wordt. Bovendien beleef je de avond intenser als je niet de hele tijd naar je smartphone zit te staren.

“

Bovendien beleef je de avond intenser als je niet de hele tijd naar je smartphone zit te staren.

CAMERALOOS

Sommige clubs in Gent waren vandaag al camera's tijdens het uitgaan. De Gentse nachtclub 'Funke', gelegen aan Sint-Jacobs, vraagt bezoekers om geen

beeldmateriaal te maken. De dame aan de ingang vertelt dat de club een veilige plek wil zijn om samen cultuur te beleven. Een steenworp verder vind je 'Bar De War', gelegen op de Vlasmarkt. Deze club opent komende lente en zal bezoekers vragen om geen beeldmateriaal te maken. Zo willen ze vermijden dat foto's ongevraagd op het internet belanden. Voor hen is het belangrijk een *safe space* te zijn voor iedereen.

Ook in Brussel, de mooiste stad na Gent, verbieden verscheidene nachtclubs bezoekers om beelden te maken. De nachtclub 'C12', verborgen onder het Cen-

traal Station, kleeft sinds kort een stickertje op de camera van de bezoekers. De respons van de feestgangers was geweldig positief. Verderop in de Marollenwijk overweegt dansclub 'Fuse' ook om een cameraverbod in te voeren.

“

Sommige bars stellen dat een correcte feest-etiquette volstaat

PRAKTIJK

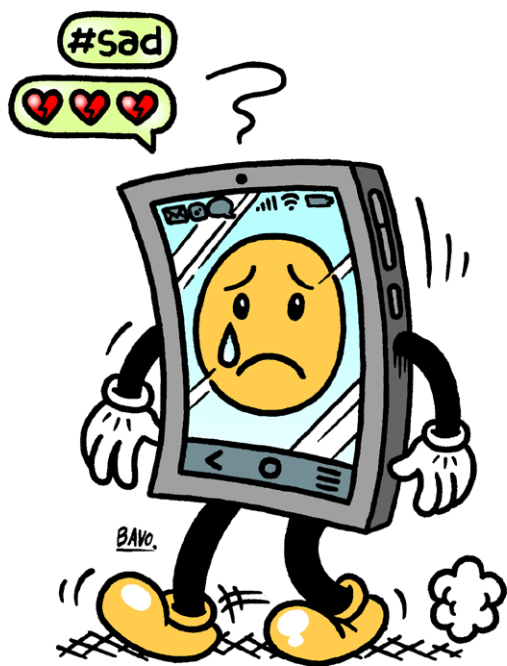
Toch zullen telefoons niet zomaar uit het nachtleven verdwijnen. Verschillende bars wijzen op praktische bezwaren zoals lange wachtrijen aan de ingang als elke camera wordt afgeplakt. Andere bars leggen het initiatief bij de feestgangers en stellen dat een correcte feest-etiquette volstaat. Het danscafé 'Charlatan', bijvoorbeeld, zal bezoekers niet verbieden om foto's en filmpjes te maken, zolang dat met respect voor de andere mensen gebeurt. Deze mening wordt gedeeld door 'Kompass Klub'. In een interview met

De Standaard vertelt de eigenaar dat hij een cameraverbod niet overweegt.

VEILIGHEID BOVEN ALLES

Wat vinden de Gentse feestbeesten echter van zo'n verbod? Wij gingen op pad in de Vlasmarkt en de Overpoort en bestookten er het uitgaansvolk met onze vragen. De meeste mensen leken overwegend positief. We kregen uiteenlopende argumenten waarom het een goed idee zou zijn: zonder het gevaar opeens op camera te verschijnen, voel je je meer op je gemak en kan je meer jezelf zijn. Velen zeiden ook dat ze zich creatiever zouden durven kleden en dat mensen meer *in the moment* zouden dansen. Daarnaast geeft het de club in kwestie een zekere exclusiviteit: niets van wat er binnen gebeurt, ontsnapt zomaar naar buiten.

Vele feestgangers kwamen ook met valide argumenten tegen een verbod: wanneer je door iemand wordt lastiggevalen tijdens het uitgaan, is het belangrijk om snel je vrienden te kunnen bereiken. Hetzelfde geldt voor wanneer je je vrienden kwijt bent of er iets ernstig gebeurt. Daarnaast vertelden velen ons dat ze gewoon graag leuke herinneringen op hun camera hebben om later op terug te kunnen kijken.

Geheime plannen van wereldelite ontdekt: UGent wordt elitair

DOOR JEF TIMMERMANS

Een verdwaalde restomedewerker stuitte afgelopen week op een geniepig complot om UGent van een elitair karakter te voorzien. Een exclusieve uiteenzetting van waargebeurde feiten en boosaardige plannen.

Vorige vrijdag stuitte een laatwerkende restomedewerker, die naar eigen zeggen laat aan het doorwerken was om zijn recepten te verfijnen, op een geheime vergadering in de kelders van het Technicum. Onopgemerkt slaagde hij erin het gefoezel af te luisteren waar onder andere **Rik Van de Walle, Elon Musk, Jeff Bezos** en verschillende Vlaamse, federale en internationale politieke leiders aanwezig waren. Deze elite der elites was druk in de weer om in het geniep allerlei grootse plannen te bekokstoven.

Geschokt en bewogen door dit nieuws staken we bij *Schamper* meteen de handen uit de mouwen. We gingen de volgende nacht nog op onderzoek. Een team politicologen en historici, gewend om urenlang naar de meest vurige, doch nonsensgesprekken te luisteren, verschool zich in de luchtkokers van het Technicum. Een team IT'ers, getraind om geheime codeercodes te gebruiken alsof het hun moedertaal is, ging op zoek naar topgeheime informatie op het *deep web*. Een team communicatiewetenschappers, ongetraind, screende TikTok en Twitter in de hoop daar verdoken boodschappen te ontdekken.

Na urenlang luisteren, zoeken en scrollen kwam de waarheid aan het licht, en deze viel zwaarder

dan verwacht. "Het klinkt bijna ongeloofwaardig," vertelt één van onze politicologen, "maar geloof me, UGent wordt een elitaire onderneming!" De plannen zijn ondertussen reeds uitgewerkt, de handen geschud en de contracten ondertekend. In gelekte documenten lezen we dat UGent tegen 2050 onder meer 'winstgevender',

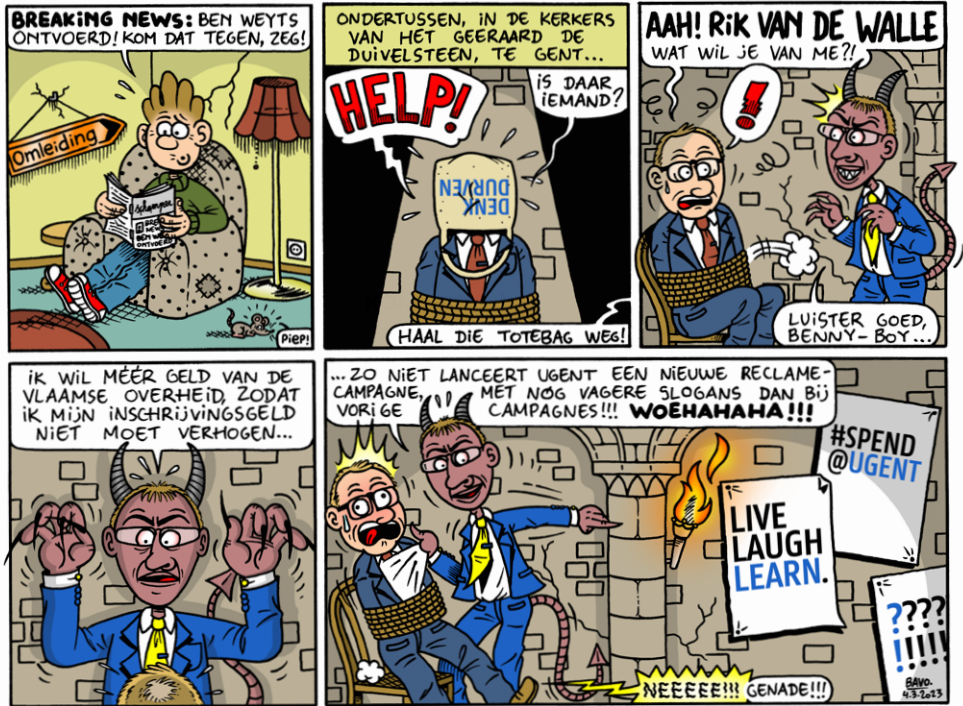
'kapitaalkrachtiger', 'duurder', 'meritocratischer', 'competitiever', 'exclusiever', 'geprivilegieerder' en 'homogener' moet worden dan ooit tevoren.

Deze samenzweringen en plannen zijn deel van een grotere beweging in naam van de geheime pro-oligarchische en liberale elitengroep Avant-Garde. Ze streven naar een grotere kloof tussen rijk en arm, naar het idee dat de rijksten in alles de besten zijn – de slimsten, de knapsten en de sterksten – en dus ook de macht in handen moeten nemen. Een gouden samenleving, gepolijst en

glinsterend als ongebruikt muntgeld, dat lijkt het doel. Voor hen kan de ivoren toren niet hoog of ivoren genoeg zijn. Rector Van de Walle probeerde de studenten hiervoor al ogenschijnlijk warm te maken tijdens de rectorale rede aan de start van dit academiejaar: "Het is tijd voor een volgende avant-gardistische zet. Ik licht die toe. Het is een grote."

De eerste stappen zijn ondertussen al gezet: het inschrijvingsgeld werd drastisch verhoogd, de kosten crisis wordt aangewakkerd in geheime onderhandeling met Stad Gent, de prijzen van restomaaltijden schoten de laatste maanden sterk de hoogte in, de 'harde knip' moet sneller komaf maken met de vaak reeds benadeelde achterblijvers, en er werd enorm geïnvesteerd in een nieuw elitair imago met de Denk Durvencampagne. Het blijkt allemaal een complot. En hier stopt het niet bij: Van de Walle wil in de toekomst het inschrijvingsgeld *nóg* verhogen, en naar verluidt ook de studiebeurzen afschaffen en een minimuminkomensgrens opleggen.

En wat de kok betreft: hij was zo aangedaan van dit nieuws dat hij per abuis zijn pasta met vier kazen helemaal had verprutst.

Daan vindt zichzelf een moreel kompas

DOOR TAILAH BAERT
BEELD DOOR YANNE DE FRENNE

Je hebt goede mensen en je hebt slechte mensen die zichzelf geweldig vinden. **Daan** is van het tweede type. Hij studeert biomedische wetenschappen, naar eigen zeggen omdat hij “altijd al geboeid was door biologie”, maar al zijn vrienden weten dat hij gewoon te dom was om te slagen voor het ingangsexamen geneeskunde. Daarnaast is hij ook een rasechte hypocriet.

“Momenteel ben ik aan het daten met twee meisjes tegelijkertijd. Natuurlijk vertel ik aan beiden niks daarover. Ik heb met niemand afgesproken om exclusief te verkeren, dus ik zie daar absoluut geen probleem in. Tijdens een date kreeg ik eens een berichtje van mijn andere casual *fling*. Ik heb dan snel afgerond om naar haar kot te kunnen gaan. Dingen verzwijgen is niet hetzelfde als liegen, hé.”

Daan vertelt dat hij in het verlengd weekend op citytrip gaat naar Pa-

rijs, met het vliegtuig. Of hij dan geen last heeft van vliedschaamte? “Dat speelde wel even bij mij. Om die CO₂-uitstoot te compenseren volg ik al drie weken een vegetarisch dieet. Het is beter dan met de auto gaan, want het vliegtuig nemen is een beetje zoals carpoolen in de lucht, toch?”

Hij neemt ook nog andere maatregelen om zijn ecologische voetafdruk te beperken. “Ik probeer sober te leven. Zo bestel ik bij Starbucks altijd een kleine Iced *Caramel Macchiato* in plaats van een grote. Kartonnen rietjes gebruik ik evenwel niet, dat weiger ik rigoureuus. Zie het als een statement tegen het klimaatfascisme.”

De liegende fuckboy

BINNENKORT BIJ NTGENT

GRUIS/ AAN DE TWIJFEL

JESSE VANDAMME &
WERKTONEEL / NTGENT

9 NTGENT ARCA
21.4 – 05.5

ONTDEK HET VOLLEDIGE
PROGRAMMA OP
NTGENT.BE

NTGent

STUDENTENTARIEF: SLECHTS €15